

Obyčejní lidé prosí ruské vojáky, aby nestříleli na nemocnice, slyšeli lidé na sedlčanském náměstí

SEDLČANY/REGION Solidarita je dnes důležitější, hlásí podtitul setkání na podporu Ukrajiny. V důsledku událostí posledních dní jej

na masopust zorganizovalo několik přátel pod záštitou divadelního spolku Našlose.

„Měli jsme pocit, že ma-

kolegy přímo na náměstí jedna z organizátorek setkání Jaroslava Trojanová. „Společně s přáteli jsme přemýšleli, jak s nastalou situací naložit, jak masopustní přetvořit do pomoci,“ vysvětluje. Na společných diskusích se nakonec rozhodli na masopust volně navázat a obě akce vzájemně propojit.

Ještě za masopustního reje tak měly děti možnost namalovat obrázek či napsat na Ukrajinu vzkaz. Jejich dílka pak organizátoři přidali k balíkům humanitární pomoci. S tou na Ukrajinu putovala i veškerá masopustní koleda. „Sedlčanské děti věnovaly ukrajinským dětem sladkosti, které si v masopustním

Pokračování na straně 5

Humanitární sbírka konaná při úterním setkání na podporu Ukrajiny na sedlčanském náměstí zaplnila celkem šest automobilů. Pomoc v sobotu mířila na slovensko-ukrajinský hraniční přechod Ubľa, odkud byla dále koordinována na potřebná místa.

1. března na sedlčanském náměstí v návaznosti

sopust se do této nálady nehodí,“ sděluje mi i za své

Kosova Hora nabídla pro uprchlíky osm bytů

KOSOVA HORA Kosova Hora nabídla do centrálního registru pomoci pro ukrajinské uprchlíky osm bytových jednotek v domě číslo 318. O této formě pomoci rozhod-

lo obecní zastupitelstvo. „V současné době jsou však tyto malometrážní byty bez vybavení,“ uvedla Lenka Havlíčková, místostarostka obce. Společně

Pokračování na straně 3

Škola se změnila od sklepa po půdu, pověstnou třešničkou na dortu jsou hodiny na fasádě

VRCHOTOVY JANOVICE Nejen pro Bohumíra Haška, ředitele mateřské a základní školy, a pro Marcelu Čedíkovou, starostku městyse Vrchotovy Janovice, bylo pondělí 7. března

zcela výjimečným dnem. Slavnostně byla v dopoledních hodinách otevřena revitalizovaná škola. Jak výstižně podotkla starostka Čedíková, školní budova

Pokračování na straně 4

Stavebniny Čihák

přijme

SKLADNÍKA

do prodejny stavebnin v Sedlčanech

Životopis zasílejte na e-mail:

cihakstavebniny@seznam.cz

nebo volejte: 603 804 981

Sedlčany se stávají největším zpracovatelem splaškové vody v okolí

SEDLČANY Nejvýraznější částka z letošního městského rozpočtu bude využita na opravy a obnovu vodohospodářského zařízení. „Přibližně 6,8 milionu korun bude investováno jak do sítě pitné, tak i splaškové vody,“ sdělil sedlčanský starosta Miroslav Hölzel.

K rozdělení peněz upřesnil: „Z toho chceme do oprav

vodovodní sítě investovat 2,7 milionu. Zahrnuty jsou v uvedených prostředcích i v projektové dokumentaci na větší opravy. Kolem silnice hlavní třídy I/18 bude nutná přeložka vodovodu. Přeložku plánujeme také v Jateční ulici, kde je v areálu bývalého Kovošrotu porucha, kterou není možné dohledat a řešením je tak přeložka do místní komunikace. Suma zahrnuje i opravy kanalizačních šachet pro splaškovou vodu,“ uvedl několik příkladů starosta.

Čistírna technologicky dosluhuje

Ty nejvyšší výdaje ale město teprve čekají v objektu čistírny odpadních vod. „Modernizace čistírny odpadní vody bude velmi náročnou investicí. Z roku 2019 máme vypracovanou prvotní studii, v níž byla cena odhadnuta na 30 milionů korun. Finanční náročnost jsem konzultoval s projektanty I. Středočeské vodárenské a při současných cenách se můžeme bavit přibližně o dvojnásobku. Padesát až

Pokračování na straně 3

ČESKOMORAVSKÝ BETON
HEIDELBERG CEMENT Group

BETONÁRNA
ČERVENÝ HRÁDEK
PRODEJ BETONU A KAMENIVA
725 635 401

www.transportbeton.cz

Únor: relativně teplo, málo srážek, dost větru

SVATÝ JAN Není neobvyklé, že v únoru bývají největší mrazy během celé zimy. Letos tomu tak nebylo.

Jak vyplývá z dat amatérské meteorologické stanice Miroslava Votruby, nejnižší teplota byla na Svatojansku posledního února, a to -6,2 °C.

Vloni to bylo -16 °C, což je nejnižší únorová teplota za posledních deset let. Letošní únor celkově patřil k těm teplejším, měsíční průměr se dostal na hodnotu 3,39 °C. Nechladněji bylo v roce 2018: -2,39 °C, naopak nejtepleji bylo v roce 2020: 4,41 °C.

Letošní únor byl se 4,6 mm chudý i na srážky. Pouze v letech 2014 a 2015 jich bylo ještě méně (1,4 a 1,6 mm). Čeho bylo v únoru dost, bylo větru, byť nejvyšší náraz větru nebyl ve Svatém Janě překvapivě tak silný (14,8 m/s).

-red-

Únor		2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
meteorologické dny	chladné – teplota max. nižší jak 10 st. C	3	26	27	21	23	28	18	21	23	24
	mrazivé – teplota min. nižší jak 0 st. C	14	23	26	14	18	26	20	10	22	10
	ledové – teplota max. nižší jak 0 st. C	11	2	4		3	6	2		9	
teplota v st. C	nejnižší v měsíci	-8,6	-4,6	-8,9	-4,6	-6,3	-14,9	-10,1	-3,4	-16,0	-6,2
	dne	22.	4.	4.	27.	14.	27.	5.	9.	15.	28.
	nejvyšší v měsíci	6,2	11,4	10,1	14,1	14,7	6,8	14,6	13,7	16,4	11,8
	dne	1.	24.	20.	22.	23.	1.	28.	1.	25.	17.
	měsíční průměr	-1,35	1,97	-0,13	3,43	1,87	-2,39	2,45	4,41	-0,06	3,39
srážky v mm	za měsíc	36,4	1,4	1,6	43,2	13,9	9,4	30,9	44,6	20,1	4,6
	nejvyšší v měsíci	9,4	0,6	1,2	25,9	4,4	3,6	19,3	8,2	7,2	1,8
	dne	23.	11.	8.	29.	28.	16.	3.	4.	8.	17.
	úhrn od počátku roku	76,8	20,3	20,5	64,0	30,4	39,8	60,7	54,3	52,9	22,3
	deštivé dny v měsíci	17	3	2	11	7	7	7	19	11	8
vítr v m/s	nejvyšší náraz větru v měsíci		8,9	13,9	12,2	13,4	9,5	12,3	19,2	6,4	14,8
	dne		13.	8.	8.	24.	24.	11.	10.	26.	17.

Koronavir ušetřil za kulturu kolem půl milionu

SEDLČANY V městském rozpočtu bylo pamatováno na uspořádání loňských slavností Rosa a další kulturní akce více než 700 tisíci korunami. Z této částky se v roce 2021 odčerpalo na menší akce přibližně 200 tisíc korun. Co se stane s „ušetřenými“ penězi? Sedlčanský starosta Miroslav Hölzel objasnil, že nepoužité prostředky zůstaly v přebytku hospodaření a jsou začleněny do rozpočtu letošního roku. „Není to tak, že by tyto peníze byly použity účelově někam jím. Vracíme se k návrhu 700 tisíc na kulturní programy. Počítáme i se slavnostmi Rosa a zatím to vypadá, že letos bude možné uskutečnit daleko

hojnější počet vystoupení. Prvního března je Sedlčanský masopust, kdy nejprve byla ZUŠ Sedlčany a muzeem připravována útumová varianta, ale vypadá to, že se může i masopust vrátit na náměstí s obvyklým programem. Následovat budou další akce – takzvané Čarodějnice, kdy jsou pořadatelé hasiči a jsou v areálu Sedlčanské kotliny. Hasiči počítají s oslavou svátku svého patrona Floriána s tím, že program bude směřován do Luční ulice do Mrskošovny a má být zaměřen hlavně na děti a mládež. Rozpočet počítá také s koncerty dechové hudby nebo produkce v country stylu. Na sedlčanskou pouť v srpnu je opět plánována ta-

neční zábava v Luční ulici, součástí poutě by měl být také Street Food festival. Festival jídla byl na náměstí vyzkoušen, byl na něj příznivý ohlas a víme, že byl hojně navštíven. Na podzim se chystá připomenutí 60. výročí hvězdárny, které bude doplněno výstavou, začátek adventu by mohl opět po pauze otevřít pokus o český rekord jako součást Dne pro dětskou knihu. Byla by to zároveň příležitost k rozsvícení vánočního stromu způsobem jako před nástupem koronaviru,“ vypočítával některé z plánovaných akcí starosta s přáním, aby se letošní rok vrátil do standardních kolejí.

Marie Břeňová

Rodinu nožíře Rebce připomíná vlastivědný sborník

SEDLČANY Město Sedlčany poskytlo v loňském roce finanční příspěvek na vydání Vlastivědného sborníku Mělnicka č. 12. Žádosti Regionálního muzea Mělník vyhovělo z toho důvodu, že je v publikaci popsána také tragédie nožířské rodiny Rebcových během heydrichiády.

Autor Vlastislav Janík si všímá především osobnosti mělnického nožíře Augustina Rebce, ale téměř dvacet stran textu a fotografií rozhodně osloví i obyvatele Sedlčanska. Autor ve sborníku mimo jiné konstatuje, že dosavadní literatura mnoho zmínek o Augustinovi a jeho odbojové činnosti neobsahuje a publikované texty byly dosud zaměřeny na rodinu v Sedlčanech, kde se Rebcovi velmi zasloužili o vznik nožířské tradice. Kniha obsahuje i texty několika motáků. Jeden z nich je ze 7. září 1942 napsaný v Terezíně, který byl adresován mělnickému cukráři Václavu Šubrtovi a později doručen příbuzným Rebcových. Díky tomu lze věrně zre-

konstruovat, jaký byl pobyt v německých káznicích.

Fakta vypovídající o silné víře v dobrý konec, až po vykonání rozsudků trestu smrti nad Augustínem a Boženou Rebcovými, popisy osudů jejich dětí, jsou velmi silným příběhem. V závěru publikovaného článku je mimo jiné zmínka o tom, že v Sedlčanech se jména Rebcových objevují na pamětní desce, která je umístěna na budově historické budovy radnice. „Název Manželů Rebcových nese nově vznikající ulice na okraji Sedlčan, nacházející se nedaleko městského hřbitova, na kterém je možné najít také rodinný hrob Rebcových,“ doplňuje Janík.

Sedlčanský starosta Miroslav Hölzel uvedl, že dostal z mělnického muzea v minulém týdnu deset exemplářů sborníku, které rozdělí. Výstisky půjdou k archivaci například do městského muzea nebo do knihovny. Zájemcům doporučujeme obrátit se přímo na Regionální muzeum Mělník, které vyřídí objednávku i na dobírku.

Marie Břeňová

Výstavba garáže pro hasiče pokračuje

SEDLČANY Výstavba garáže u provozní budovy Sboru dobrovolných hasičů v Sedlčanech pokračuje podle plánu. V Hasičské ulici tak roste hrubá stavba, v březnu má dojít na její zastřešení a do konce července má být garáž

firmou S-B Barták dokončena a předána do užívání.

„První práce byly zahájeny vloni na podzim. Letos v městském rozpočtu počítáme na její dokončení s 1,9 miliony korun,“ uvedl sedlčanský starosta Miroslav Hölzel.

-mb-

Letos v létě již budou moci dobrovolní hasiči parkovat svoje vozidla v nové garáži.

Kosova Hora nabídla pro uprchlíky osm bytů

Dokončení ze strany 1
se starostou Martinem Kramešem vyzvala občany, zda by mohli poskytnout různý nábytek, ale také nádobí, spotřebiče, deky a ložní prádlo, potřeby pro děti a další předměty, které by pomohly vytvořit lidem prchajícím před válečnými hrůzami pokud možno důstojný dočasný domov. „Zatím se na tuto eventualitu ubytování při-

pravujeme. V okamžiku, kdy to bude potřeba, bychom případné dárce aktivovali,“ vysvětlili starosta a místostarostka. A dodali: „Věříme, že se dokážeme o lidi v nouzi společnými silami postarat tak dlouho, jak to bude nutné.“

Očekávají, že se jim ozvou lidé, kteří chtějí pomoci a sdělí jim konkrétní nabídku a připojí na sebe kontakt. **-mb-**

Jarní svozy nebezpečného odpadu

SEDLČANY Technické služby připravily ve spolupráci s obecními úřady tradiční jarní svozy nebezpečných odpadů a starých spotřebičů.

Svozy se uskutečnily 14. března v Počepicích a Nechvalicích, 21. března ve Štětkovicích, Osečanech, Radíči a Ne-

drahovicích, 28. března v Kňovicích, Příčovech, Nalžovicích a Křepeňicích, 4. dubna v Kosově Hoře a Jesenici. Podrobnější informace naleznou zájemci na webových stránkách Sedlčanských technických služeb a obecních vývěskách. **-red-**

Sedlčany se stávají největším zpracovatelem splaškové vody v okolí

Dokončení ze strany 1
šedesát milionů by představovala kompletní obnova technologie i stavební úpravy celého zázemí,“ sděloval starosta. Připomněl, že stavba je 40 let stará a technologicky i uživatelsky dosluhuje. Obnova je proto nezbytná. „Záměr budeme uskutečňovat po etapách. Půjdu do rady města s návrhem na zpracování celého záměru a předpokládám, že ve druhém čtvrtletí letošního roku i do zastupitelstva. Budu spokojen, když se do konce tohoto volebního období podaří vysoutěžit projektanta. Na základě toho se bude řešit zadávací dokumentace a výběrové řízení na zhotovitele. Tyto kroky radnice podnikne v úzké spolupráci s provozovatelem 1. SčV. Předpokládám, že do toho bude zapojena i specializovaná firma, která se problematikou zabývá. Zatím jsem vše konzultoval jen se společností Vodá-

renská výstavba a rozvoj,“ okomentoval starosta investici, o které prohlásil, že k ní musí být přístupováno co nejzodpovědněji.

Rada vodohospodářů: Kapacitu nesnižovat

Hölzel připomněl, že čistírna odpadních vod byla vybudována na 23 tisíc ekvivalentních obyvatel (EO), což je často používaný výraz označující míru znečištění vyprodukovanou jedním obyvatelem zpravidla za jeden den. „V současné době je ale realita 8,5 tisíce EO. Když byly ještě v provozu Poutavské mlékárny, toto číslo bylo naplněno na 12 tisíc EO, to znamená asi z poloviny celkové kapacity čistírny. Vedení 1. SčV však při jednáních doporučuje městu, aby tuto kapacitu nesnižovalo,“ poznamenal starosta. Vysvětlil

proč: „Po rekonstrukci bude čistírna opět sloužit dalších čtyřicet let. Nejde vyloučit, že během kratší nebo delší doby se objeví v Sedlčanech investor, který by měl požadavek na 10 tisíc EO. Široko daleko mu žádné z měst nemůže takovou podmínku splnit. Díky této rezervě se stáváme také nejbližším možným zpracovatelem splaškové vody dovážené, která se musí legálně likvidovat a není možné ji jako v minulosti vypouštět na polích. Odvážet takovou vodu na ČOV je jediná možnost. Taková povinnost platí v průběhu sezóny i pro různá rekreační střediska. Je to velká výhoda, která vylepší ekonomiku čistírny.“

Marie Břeňová

Razítka

- Výroba laserem
- Vysoká kvalita
- Expres 60 minut

Kachna Primáre Kareše 517, Sedlčany
studio reklamy www.kachna.info

Ze zastupitelstva: Pomoc Ukrajině, úprava rozpočtu, redukce ploch vymezených k zástavbě, vypořádání Krčínovy cyklostezky

SEDLČANY Na podnět sedlčanského starosty Miroslava Hölzela začalo v pondělí 7. března jednání zastupitelstva uctěním obětí na Ukrajině minutou ticha. Do programu byl také zařazen mimořádný bod – schválení finančního daru Ukrajině 100 tisíc korun.

„Důvodem je utrpení lidí. Jsme přesvědčeni, že všechny demokratické státy jim také poskytnou veškerou možnou pomoc a doporučuji, abychom se k tomu přidali prostřednictvím obecně prospěšné společnosti Člověk v tísni,“ řekl starosta. Po diskuzi, do které se přihlásilo sedm zastupitelů, byla tato částka, označená jako symbolické gesto podpory, schválena. Starosta před hlasováním odpovídal na dotazy – například zastupitele zajímalo, kolik město Sedlčany nabídlo pro uprchlíky lůžek. Hölzel uvedl, že v této fázi jde o 26

lůžek v ubytovně na lehkotletickém stadionu Taverly. Další 30 míst bude uvolněno na internátu středního odborného učiliště. Vyzdvihl také aktivní přístup jednotlivých občanů města i okolních obcí.

Schválení návrhu rozpočtového opatření číslo 1 bylo dalším z hlavních bodů. Protože výsledky hospodaření za rok 2021 dopadly nad očekávání dobře, mohl být přebytek zahrnut do příjmové i výdajové části rozpočtu na letošní rok. Posílení účtu o 29 milionů korun umožní na jeho druhé straně peníze čerpat. Opraví se tak, nebo dokončí, více komunikací, do plánu se dostane část z odložených stavebních akcí. Radnice bude mít prostředky, aby se lépe vyrovnala s navýšením cen energií v budovách úřadu i příspěvkových organizací

města, a vytvoří si mírnou rezervu na nepředvídané výdaje. Městský rozpočet má po této úpravě v příjmové části 209,67 milionu, ve výdajové 208,27 milionu korun.

Návrat 17 hektarů do zemědělské půdy

Zastupitelé také projednali návrhy na redukci pozemků vymezených v minulých letech v územním plánu města k zástavbě. K tomuto řešení je vedlo stanovisko kraje. Při předložení změny územního plánu číslo 2 Krajský úřad městu vyčítal, že žádá o uvolnění nových ploch pro výstavbu, když ty, již povolené, byly využity k zástavbě jen z 11 procent. „Vymezené plochy představují celkově 109 hektarů. Vlastníci dosud v minimálním rozsahu zahájili novou výstavbu a pozem-

ky neprodávají. To je důvod, proč kraj nechce k tomuto účelu rozšiřovat další plochy, o které jsme ve změně č. 2 žádali a vyřadil nám z požadavků 13 hektarů lokalit,“ uvedl sedlčanský starosta Miroslav Hölzel. „Navrhujeme proto na redukci osm lokalit o celkové ploše 17,8 hektarů. Jde o místa, kde dlouhodobě vlastníci o výstavbu nemají zájem. Nebo jde o plochy, které vlastní zemědělská společnost a na nich hospodář a není z její strany v současné době zájem na pozemku něco budovat. V některých případech jde o majetek církevní – ve vlastnictví sedlčanské farnosti římskokatolické církve nebo arcibiskupství,“ vysvětlil starosta, jaké plochy k redukci vytipoval stavební úřad a rada je doporučila ke schválení. „Nikde však nejde o lokalitu, o níž víme, že je připravována v blízké

době k zástavbě,“ dodal. Vysvětlil, že po vyřazení by plochy nemohly být už využity pro výstavbu. „Byly by zpět vráceny do zemědělské půdy,“ dodal starosta.

Směny pozemků a zprávy výborů

Na zastupitelstvu byly z majetkových záležitostí projednány směny pozemků. Jednalo se například o vypořádání pozemku zastavěného Krčínovou cyklostezkou mezi městem Sedlčany a Státním pozemkovým úřadem, kde směna v poměru 1:1,5 je pro město nevýhodná, ale nutná.

Zastupitelé také projednali zprávu o činnosti finančního a kontrolního výboru za rok 2021. K některým projednávaným bodům a diskuzi se vrátíme v příštích vydáních.

Marie Břeňová

Škola se změnila od sklepa po půdu, pověstnou třešničkou na dortu jsou hodiny na fasádě

Dokončení ze strany 1
se změnila celá – od sklepa po půdu. Z výsledku má obrovskou radost. Podrobněji akci přiblížila ve svých odpovědích.

Jak dlouho přeměna budovy trvala?

Myšlenka rekonstrukce budovy základní školy

na fasádě. Takže škola je jako nová.

O jak náročnou investiční akci se jednalo?

Předběžně můžeme vyčíslit náklady skončené rekonstrukce na 40,5 milionu korun. Není to ale částka konečná, zbývá nám doplatit například pe-

Pro další žáky byly připraveny náhradní učebny na obecním úřadě, v sokolovně místní tělovýchovné jednoty nebo v tělocvičně společnosti Nonou, ale žáci našli zázemí také v požární zbrojnici. Po prázdninách byly pro plnohodnotnou výuku pro šest

vníkla už před osmi roky. Od projektu až po dokončení akce tedy uteklo vody dost. Vlastní práce na poslední a nejrozsáhlejší části objektu byly zahájeny v dubnu 2021 a zakončeny letos v únoru.

Co všechno přestavba obsahovala?

Uvnitř školní budovy byly vyměněny všechny rozvody, doplněny podhledy a nové osvětlení. Na podlahách jsou položeny nové krytiny. V suterénu jsme zrušili kotelnu na pevná paliva. V místě, kde bývala, vznikla nová učebna dílen. Vytápění bylo změněno na plynové. Ohřev teplé vody pro školní kuchyni i ostatní prostory školy zajišťují solární panely umístěné na střeše školní jídelny. V novém podkroví vznikla krásná učebna pro výtvarné výchovy a kabinet pro doučování. Všechny učebny jsou vybaveny rekuperačními jednotkami, které zajišťují zdravé větrání i ventilaci a šetří náklady za vytápění. Budova má také úplně novou obálku – čili byla zateplena a vyměněny jsou na ní okna. Za pověstnou třešničku na dortu bych označila hodiny umístěné

níže za pronájem náhradních učeben, kdy se jedná o položku bezmála 880 tisíc korun.

Jak jste financování řešili?

Velmi jsme se snažili o možnost získání nějaké dotace. Zpočátku se nám to ale nedařilo, proto jsme část prací v roce 2017 a 2019 provedli za vlastní ušetřené peníze. Úspěšní jsme byli až v roce 2020, kdy nás Ministerstvo financí podpořilo 20 miliony korun. Středočeský kraj nám ve stejném roce schválil z infrastrukturního fondu částku 4,42 milionu. Zbývající prostředky pak jsou naše vlastní, tedy obecní.

Kolik navštěvuje školu žáků?

Ve školním roce 2021/2022 je do školy přihlášeno 133 žáků.

Jak jste řešili jejich školní docházku po dobu tak náročného budování?

Nikdo z nich z důvodu rekonstrukce výuku nezameškal. Na konci školního roku 2020/2021, kdy covidová situace nutila některé žáky pracovat doma a některým umožnila být ve škole pouze každý druhý týden, byly v budově školy využity dvě učebny.

tříd zajištěny montované náhradní učebny, tři třídy se učily v klubovně sokolovny, v klubovně hasičské zbrojnice a v zasedací místnosti úřadu městyse. Nyní, po jarních prázdninách, se mohou žáci vrátit zpět do lavic školy, která se obrovsky změnila.

Na co jste v případě této investice vy nebo členové zastupitelstva nejvíc pyšní?

Nevím, jestli výraz pyšná je tím pravým slovem. V každém případě jsem ráda, že se tak náročná akce, která v historii Vrchotových Janovic nemá obdobu, podařila. Úspěšně je dokončena a my jsme školu mohli předat žákům a učitelům k dalšímu využívání. Doufám, že všichni, kdo do školy chodí a budou chodit i ti, kteří tu učí a budou učit, si práce všech, kdo se na rekonstrukci podíleli, budou vážit. A že ostatní, kteří už někdy do školy ve Vrchotových Janovicích chodili, se přijdou v sobotu 12. března podívat a vše si prohlédnout při dni otevřených dveří. Samozřejmě mohou přijít i ostatní, kteří jsou prostě jen zdravě zvědaví.

Marie Břeňová

Školy zvýšily hnízdni možnosti ptáků

POČEPICE/PETROVICE

V úterý dopoledne, první březnový den, vyrazila výprava složená z pedagogů i žáků počepické základní školy do blízkých Petrovic. Zúčastnili se v místní základní škole projektového dne zaměřeného na ornitologii.

Děti i učitelé se dozvěděli zajímavosti ze světa ptáků a poté už následoval tvořivý program s vlastnoruční výrobou ptačí budky. Děti z obou škol se s chutí zapojily a sestavily z předpřipravené dřevěné stavebnice ptačí budky – špačkovník a sýkorník. Jak už název napovídá, každá z budek poslouží jinému druhu ptactva.

„Zahnízdňovací budka špačkovník je vhodná zejména pro větší ptáky jako je špaček, lejsek, brhlík

zální budku, která díky své velikosti, i velikosti vletového otvoru, dokáže posloužit nejen sýkorám, ale i řadě dalších menších druhů,“ informovali pracovníci z ekologického ústavu Ornita, který měl program na starosti.

Poté, co bylo dokončeno poslední ptačí obydlí, následovala procházka ven a výběr místa, kam dětmi vyrobené budky vhodně umístit. Dvě budky odcestovaly spolu s jejich výrobci i do Počepic, kde také jistě udělají radost ptačím obyvatelům při jarním zahnízdění. Všichni teď mohou s napětím pozorovat, zda si novou budku vyhlídne nějaký ptačí nájemník. Radost, pokud se v budce vylhne nový život, jistě vyváží tu trochu námahy, která je

Budka umístěná nedaleko petrovické základní školy už čeká na nové ptačí obyvatele.

či rehek zahradní a další. Oproti tomu budka nazývaná sýkorník není jen pro sýkorky. Jedná se o univer-

potřebná k vytvoření a vyvěšení nové budky i její pravidelné údržbě.

Jana Motrincová

Obyčejní lidé prosí ruské vojáky, aby nestříleli na nemocnice, slyšeli lidé na sedlčanském náměstí

Dokončení ze strany 1
průvodu vysloužily," dodává Jaroslava.

Před čtvrtou odpolední střídá u mikrofonu moderátorku masopustního veselí Martin Pešek, aby setkání na podporu Ukrajiny zahájil. Úvodem přivítal starostu města. „Válka na Ukrajině se týká celé Evropy," nechal se Miroslav Hölzel slyšet. „Jsem velmi hrdý na naši vládu, která koná aktivně a účinně a jsem velmi pyšný na naše občany, kteří pomáhají. Jsou to jen dílčí kroky, ale když pomůže každý z nás – soukromé osoby, podnikatelské subjekty i obce, věřím, že s naší spoluúčastí se podaří Ukrajinu ubránit," uvedl ve svém projevu.

O silně emotivní vystoupení se poté zasloužili manželé Bohdana a Vladimír Bobuští. Ukrajinští příbuzní Zuzany Sedlákové z Prosenické Lhoty přišli představit svou humanitární sbírku, s níž jim Zuzana na Sedlčansku a Neveklovsku vydatně pomáhá. „Když to všechno

začalo, ze všeho nejdříve jsem volala domů rodině, aby okamžitě všichni přijeli za námi do Čech," začala Bohdana Bobuská svůj projev ještě pevným hlasem. „Tatínek je na Ukrajině starostou města Velké Berezné. Řekl mi, že nemůže a nechce přijet, že musí zůstat na místě a pomáhat. Stejně jako můj dvaadvacetiletý bratr i má maminka. Společně s ostatními starosty ukrajinských měst a starostkou slovenského hraničního města Ublá organizují dodávky humanitární pomoci. Maminka celé dny pro všechny vaří," uvedla již s lehkým pohnutím.

Hlas jí začal vypovídat, když tlumočila svědectví svých přátel z hranic i z míst, kde se bojuje: „Na hranicích čekají dlouhé hodiny maminky s malými dětmi v náručí. Nemají ani kočárky. Vzaly jen to nejnужnější a šly. V ulicích měst jsou obyčejní lidé, s holýma rukama prosí ruské vojáky, aby neútočili na civilní cíle, aby nestříleli na nemocnice." Odmlčela se

jen na chvíli. Ruka jejího muže jí přišla na pomoc. Lehce se dotknul jejích zad a Bohdana, společně s ním i dalšími dvěma ukrajinskými přáteli společně zapívali ukrajinskou hymnu.

Zatímco se uprostřed náměstí střídá projev za projevem, kousek stranou po celou dobu konání akce lidé přinášeli balíčky a balíky své pomoci. Další z organizátorek akce, Jarmila Vlčková s celou svou rodinou a dalšími dobrovolníky organizovala třídění a nakládání pomoci do přistavených aut. Kromě drogerie, hygienických potřeb a trvanlivých potravin, se dodávky plnily tolik potřebnými spacími pytlí a karimatkami.

„Ze Sedlčan odjíždí celkem tři plná auta pomoci," glosoval sbírku Martin Pešek z moderátorského stanu a zdůraznil: „Aktuálně se na Ukrajině potýkají s naprostým nedostatkem zdravotnického materiálu a léčiv. Jestliže přemýšlíte o zaslání nějakého finančního daru, zaměřte se prosím na organizaci,

kteřá na nákup léčiv cílí." – „Dnes se nám podařilo videokonferenčně propojit ředitelství Zdravotní záchranné služby Středoevropského kraje s primářem a hlavním koordinátorem pomoci všech nemocnic v Zakarpatské oblasti. Věřím, že projednanou spolupráci se nám podaří uskutečnit. Osobně jsem hovořil s lékařem z jedné z nemocnic, téměř plakal, že nemají anestetika na nutné operace," stvrdil moderátorovu výzvu Vladimír Bobuský.

„Objetí ano, oběti ne," hlásil jediný transparent na jinak vcelku zalidněném náměstí. Modro-žluté srdce na násadě od kostěte však stačilo k tomu, aby symbolicky shrnulo vše, kvůli čemu se lidé v úterý odpoledne sešli. Vyjádřit solidaritu s oběťmi války i nabídnout svou pomoc. Těm, kteří tápou, kam nasměrovat své síly, nabídl Martin Pešek prověřené webové odkazy: centrální místo Konsorcium nevládních organizací pracujících s migranty v ČR

na adrese www.pomahej-ukrajine.cz a databázi pomáhajících i potřebných www.pomoc-ukrajina.cz, dostupnou v českém, ukrajinském a anglickém jazyce.

O několik dní později přichází s konkrétními čísly o výtěžku z akce další z organizátorek Diana Sayehová: „Milí přátelé," píše ve své zprávě, „vaše pomoc, dary byly ohromující! Dvě dodávky a čtyřikrát pick up, to vše nakonec ze Sedlčan odvezli hasiči a dobrovolníci do Prosenické Lhoty. Odtud bude vaše pomoc putovat na Ukrajinu. Káva Svět na náměstí vybrala devět a půl tisíce korun na spropitném a částku zaslala na účet Člověka v tísní. Sedlčanský spolek ReGenerace vybral do kasičky sedm tisíc korun, které předal přímo panu Bobuskému na úhradu pronájmu auta a převoz humanitární pomoci do Užhorodu. A ještě ten večer zastupitelstvo města Sedlčany odsouhlasilo sto tisíc korun na podporu Ukrajiny!"

Lucie Kakosová

- Koupím moped Stadion/Jawetta/Pionýr. Tel.: 771 221 112. 48/22
- Koupím kotel Viadrus U26; 4 nebo 5 článků. Tel.: 732 362 169. 49/22
- Koupím výherní automaty – retro 90. léta. Tel.: 774 804 274. 50/22
- Muž 60/170 hledá ženu k vážnému seznámení. Tel.: 705 107 205. 51/22

Prodám palivové dřevo 800 Kč/prms,
nařezané a naštipané. Dovoz zdarma.
Tel.: 730 529 545

- Prodám králíky. Tel.: 608 408 009. 52/22
- Prodám dvě křesla Poäng (IKEA), tmavě hnědá kostra, bílý sedák (250 Kč/ks – i jednotlivě). Tel.: 608 543 848. 53/22

STROS®

STROS - Sedlčanské strojírný, a.s., Strojírenská 791, 264 01 Sedlčany

Hledáme pracovníky na pozice:

SVÁŘEČ
ZÁMEČNÍK
OBRÁBĚČ
ELEKTROMONTÉR
NÁSTROJÁŘ
ŘIDIČ VYSOKOZDVIHU, MANIPULANT
MONTÉR VÝTAHŮ
OPERÁTOR SVÁŘOVACÍHO ROBOTA
DISPEČER VÝROBY

Kontakt: Věra Kameníková, kamenikova@stros.cz, tel.: 318 842 302

Kominictví Tuháček

tel.: 777 811 898

kominictvi.tuhacek@seznam.cz

- čištění ○ frézování
- vložkování
- revizní zprávy ○ sanace
- stavby a opravy komínů
- zajišťování revize

Přijmeme pracovníka na

OBSLUHU STROJŮ

Požadujeme: šikovnost, samostatnost
zaučíme

Termín nástupu: ihned
Pracoviště Sedlčany

Info na tel.: 607 869 641 – paní Lundáková
Životopisy zasílejte na mail: l.lundakova@seznam.cz

Pokles zpomalil, ale nezastavil se

REGION Na datech z první březnové neděle je patrné, že sice počty potvrzených případů nákazy koronavirem klesají, ale už ne takovou rychlostí. Zatímco v posledních týdnech šlo vždy o desítky procent, v tomto případě sledujeme pokles již pouze o 15 %.

K nárůstu ještě došlo v Kamýku nad Vltavou, Kosově Hoře, Křepe-
nicích, Nedrahovicích a Sedlci-Prčici, maximálně to ale bylo o šest případů. Stejný počet, jako

tomu bylo před týdnem, vidíme v tabulce hned osmkrát, z toho v případě Křečovic, Osečan, Radíče a Vojkova jde o nuly. Ty se nově objevily také v řádku s daty ze Solenic a Svatého Jana.

Obec s rozšířenou působností Příbram vykazovala v neděli 6. března 403 nakažených, z toho bylo 18 hospitalizovaných. To je téměř o dvě stě nakažených méně, než tomu bylo o týden dříve. V těchto 74 obcích

je přitom v nejvyšší věkové kategorii nad 75 let nakaženo 48 osob. Sedlčansko si polepšilo v mezitýdenním srovnání o 45 nakažených. Z aktuálních 131 je 14 nad 75 let a pouze jeden hospitalizovaný. Na Voticku bylo před týdnem 78 nakažených, tentokrát jich je pouze 48. Všichni tito nakažení jsou v kategoriích mladších 65 let a nikdo nepotřebuje nemocniční péči.

**Olga Trachtová
Hadáčková**

	5. 12.	10. 12.	2. 1.	9. 1.	16. 1.	23. 1.	30. 1.	6. 2.	13. 2.	20. 2.	27. 2.	6. 3.
OBEC												
Dubovice	12	9	3	2	9	22	28	17	6	8	5	5
Hřimězdice	7	8	1	2	4	5	9	8	2	4	1	1
Jesenice	9	2	1	4	9	10	17	6	5	2	3	1
Kamýk nad Vltavou	20	20	12	7	10	19	19	32	11	5	5	9
Klučenice	8	10	1	1	1	17	14	10	9	3	3	1
Kňovice	7	4	2	1	3	9	8	5	2	4	0	1
Kosova Hora	29	30	18	13	21	36	40	24	21	12	5	11
Krásná Hora nad Vlt.	23	36	7	7	6	22	32	16	8	8	13	10
Křečovice	20	20	4	2	11	14	13	12	7	2	0	0
Křepenice	6	6	3	4	2	6	6	1	1	1	1	2
Milešov	4	5	1	2	1	4	4	5	1	0	4	1
Nalžovice	7	8	5	4	11	30	26	14	16	10	8	2
Nedrahovice	8	10	3	1	2	6	15	11	5	3	3	7
Nechvalice	19	17	2	5	9	30	18	11	9	5	4	2
Osečany	7	8	3	2	2	4	4	1	1	4	0	0
Petrovice	40	30	15	9	24	51	57	43	20	11	10	8
Počepice	12	5	10	3	4	14	16	7	7	3	4	2
Prosenická Lhota	3	5	1	0	1	9	11	7	12	4	8	2
Příčovy	3	3	0	0	0	8	8	9	3	2	2	1
Radíč	0	2	0	0	0	3	4	2	1	0	0	0
Sedlčany	109	136	75	80	162	262	268	213	153	93	56	50
Sedlec-Prčice	89	69	24	18	31	59	112	80	48	25	20	22
Solenice	2	5	2	2	5	7	10	10	7	2	2	0
Svatý Jan	7	11	3	5	5	4	6	10	6	4	4	0
Štětkovice	7	7	3	5	6	8	8	6	3	1	3	2
Vojkov	9	10	0	1	3	3	8	7	6	2	0	0
Vrchotovy Janovice	13	16	4	4	14	25	47	36	33	14	6	4
Vysoký Chlumec	23	18	12	12	10	19	23	18	9	5	2	2
Zduchovice	1	4	2	1	3	4	5	8	6	1	2	2
Celkem	504	514	217	197	369	710	836	629	418	238	174	148

V lesoparku přibudou lavičky

SEDLČANY Na dotaz, jak město Sedlčany pečuje o lesopark na Cihelném vrchu, který před několika lety začal budovat sedlčanský zahradník Martin Čihula, odpověděl starosta Miroslav Hölzel:

„Každý rok provádíme

údržbu, hlavně se vysekávají porosty tak, aby cesty byly přibližně dva metry široké a neuzavřely se. Na pěšinách se seká tráva, aby při procházkách maminek s kočárky byly bezpečně průchozí. Přes zimu se také odstraňovaly některé

padlé stromy. V současné době se nebudou rozšiřovat stávající okruhy.“

Potvrdil, že v plánu je doplnění mobiliáře – zejména laviček v blízkosti hvězdárny. „Chceme u hvězdárny také instalovat informační tabuli,“ podotkl. **-mb-**

Rekonstrukce sokolovny nebo přístavba základní umělecké školy zatím patří do říše snů

SEDLČANY Za potřebnou, ale zatím nereálnou investici, považuje sedlčanský starosta Miroslav Hölzel, přestavbu sokolovny v Tyršově ulici.

„Na záchranu stavby je potřeba minimálně pět milionů korun, které ale v rozpočtu zatím volně nemáme. Poslední dva roky se vyrovnáváme s úvěry a lepíme jiné akce, které podle nás mají při užívání služeb občanů prioritu,“ konstatoval. „Kompletní modernizace se pohybuje kolem padesáti milionů korun,“ připomněl s tím, že při rostoucích cenách ve stavebnictví by mohly být náklady ještě vyšší. V milionech se pohybuje podle předběžných prognóz sanace vlhkosti zdi-

si, že to by byla velká škoda. Stavba může sloužit spolkům, školám i školám, ale stojí na poměrně velkém území se zelenou plochou. Doufám, že město najde prostředky na úpravu i využití tohoto prostředí,“ avizoval, že s prodejem by nesouhlasil.

Hölzel se zmínil také o dalších investicích, které patří spíše do říše snů. Nereálná je výstavba plaveckého bazénu, městský rozpočet hned tak nedosáhne na potřebnou a dlouhodobě plánovanou přístavbu základní umělecké školy.

„Potřebujeme spoustu peněz věnovat v současné době do komunikací. Pokud jeden rok budeme investovat

va, výměna střešní krytiny za novou, včetně klempířských prvků, nemluvě o vybourání dřevěných stropů, zhotovení nové stropní konstrukce a podlah. Stavební firma S-B navíc upozorňovala, že odhad, který na žádost zaměstnance sedlčanské radnice Tomáše Langra zpracovala, neřeší elektroinstalaci. Objekt je nevyhovující například také z hlediska tepelné techniky a energetiky a toto by bylo potřeba řešit ve stavebním projektu rekonstrukce i s ohledem na budoucí využití sokolovny jako celku.

Starosta znovu připomněl, že objekt sokolovny, který je majetkem města, je využíván stolními tenisty i pro další sporty. Lákavá je pro ně především nízká cena za pronájem. Potvrdil, že se objevili zájemci, kteří by chtěli objekt koupit. „Myslím

výhradně do nich, tak se je stejně všechny nepodaří dokončit, jak bychom si přáli,“ sdělil starosta.

Dalším úkolem, který město dále valí před sebou, je rekonstrukce objektu na retenční nádrži, včetně odbahnění přehrady, na což by bylo potřeba podle odhadu a starostova vyjádření kolem 100 milionů korun. Kromě finančních nákladů záležitost komplikují i nedorozumění majetkové vztahy v zatopeném území. „Když se stát Sedlčanům zavázal, že toto vyřeší do šesti měsíců po kolaudaci přehrady. Za celá desetiletí to nikdo nedal do pořádku. V současné době se k tomu nikdo nehlásí, navíc na území existuje i řada neznámých vlastníků. I z tohoto pohledu je problém akci rozjždět,“ upozornil starosta.

Marie Břeňová

N Á Z O R

Soustředil bych se raději na „osvíceného investora“, který by sokolovně vrátil původní krásu

O sedlcanskou sokolovnu a její možné budoucí využití se zajímám dlouhodobě. Sokolovna a její bezprostřední okolí dlouhou dobu působí velmi neutěšeně a tvoří vnitřní periferii města. Je pozůstatkem starých časů – byla vybudována jako Lobkowiczka výletní restaurace na místě historického Krčínova pivovaru, který byl bohužel zbořen.

Je to jedinečná stavba

Stejný osud potkal i na prostou většinu historických budov v blízkém okolí, což vysvětluje, proč sokolovna působí osamocené a vytržené z kontextu městské zástavby. Tím spíše bychom k ní měli přistupovat s náležitou úctou – v měřítkách našeho města je to jedinečná stavba s velkým sálem a kdysi velmi pěknou štukovou výzdobou fasády. Postupem času se však k budově připojil slepenec různých účelových přístavek (mj. v místě jejich napojení dnes zatéká střechou do konstrukce), okna sálu byla zčásti zazděna a zčásti nahrazena luxferami, a spolu s přistaveným komínem získala sokolovna vzhled šedé normalizační tělocvičny. I pod tímto nánošem však je vidět původní krása, kterou bychom měli obnovit. Bylo by proto velmi nešťastné, pokud bychom namísto kvalitní rekonstrukce skončili – třeba pro nedostatek prostředků – u sokolovny oplácané polystyrenem s bílými plastovými okny.

Nápady na využití

Pokud jde o využití sokolovny, myslím, že by byl skvělý návrat co nejbliže k původnímu stavu, kdy sloužila jako výletní restaurace. Tedy využití sálu především ke společenským účelům s restaurací

a případným ubytováním. Skvělý by byl třeba stylový restaurační minipivovar, který by i symbolicky vrátil vaření piva do místa, kde se tak dělo již od středověku. Vzhledem k popularitě minipivovarů by se tak mohl vytvořit nový bod zájmu pro návštěvníky Sedlčan, kteří by měli o důvod více se u nás zastavit a utratit peníze. Mám za to, že tělocvičen i venkovních sportovišť máme ve městě dostatek, a není tak potřeba „stavět“ další v podobě rekonstruované sokolovny.

I okolní terén je zajímavý – vedlejší mez by bylo možné upravit na malý amfiteátr třeba pro akustické koncerty a další využití v parčíku plném vzrostlých stromů. Představuji si restaurační předzahrádku ve stínu stromů, tlumené osvětlení řetězy z žárovek natažených mezi stromy, prostranství přecházející v malé upravené „nábřeží“ Mastníka. Stylové místo pro setkávání s lidmi nebo odpočinek namísto dnešního bahnitého nevyužitého prostranství.

Otázkou ale samozřejmě je, zda budeme někdy v dohledné době mít dostatek prostředků i vůle na takto rozsáhlou investici. Realisticky se domnívám, že spíše ne, a proto bych se soustředil spíše na hledání „osvíceného investora“, který by sokolovně vrátil její původní krásu a vdechl místu nový život. Završila by se tak po desetiletí nevidaná obnova architektury, kterou v posledních letech převážně díky soukromým investorům zažíváme, počínaje neuvěřitelnou rekonstrukcí Vltavanu, přes stavbu roku v Tyršově ulici s krásným parkem, až po autobusové nádraží a jeho nově vznikající bezprostřední okolí.

Filip Růžha,
zastupitel města

Školáci zlepšovali zábavnou formou svoji sportovní zdatnost s šestinasobným paralympijským vítězem v cyklistice

SEDLČANY V tělocvičně 1. ZŠ se v úterý 1. března konalo setkání školáků s nejúspěšnějším českým handicapovaným sportovcem Jiřím Ježkem, který je šestinasobným paralympijským vítězem v cyklistice a je rovněž šestinasobným světovým šampionem. Úspěšně absolvoval i závody se zdravými cyklisty a je nejúspěšnějším cyklistou paralympijské historie.

Jiří Ježek se věnuje různým dobročinným projektům a proto také přijel se svým doprovodným týmem i do Sedlčan. Blíže nám projekt, jenž měl svoji třešničku na dortu minulého úterý ve školní tělocvičně, představil učitel 1. ZŠ Sedlčany Petr Novotný, který uvedl: „Naše škola je dlouhodobě zapojena do akce olympijského výboru, která je prezentována pod názvem Sazka Olympijský víceboj, což je největší školní sportovní projekt v České republice. Je určen základním školám a gymnáziím, které se mohou s žáky a studenty zapojit v hodinách tělesné výchovy. Pro první stupeň základní školy organizátoři doporučují se zapojit do Olympijského diplomu a pro stupeň druhý je vhodnější Odznak všestrannosti, ale záleží na každém učiteli, který program si vybere. Nezáleží na velikosti školy, může se zapojit i malá škola s desítkami žáků, a není důležité ani to, zda jsou žáci sportovně nadaní. Právě u těch méně šikovných je důležité, aby se zapojili a zábavnou formou zlepšovali svoji sportovní zdatnost. Žáci jsou zapojeni v rámci hodin tělocviku a nepotřebují ani žádné speciální pomůcky a vybavení. Zdarma pro děti můžeme získat analýzu pohybových předpokladů a doporučení vhodných sportů a motivujeme děti k všestrannému

rozvoji pomocí Odznaků všestrannosti, které mohou získat. Lze také vyhrát olympijské tréninky na škole se známými sportovci, což je právě dnešní akce. Každý rok se losují ze zapojených škol dvě v každém kraji, my jsme měli to štěstí, že jsme byli vylosováni, a proto k nám přijel Jiří Ježek, jehož přínos dětem je i nadsportovní, protože poznávají, že i s handicapem se dá úspěšně vyrovnat zdravým sportovcům.“

Úspěšný cyklista dorazil do Sedlčan společně se svojí manželkou a svým týmem olympijského víceboje, v jehož čele byl Štěpán Janáček, mnohonásobný mistr republiky ve skoku o tyči. Kromě propagace sportu

jsem Sedlčany navštěvoval dokonce několikrát měsíčně, protože jsem sem jezdil z Prahy na tréninky. Měl jsem tento kraj vždycky rád pro jeho rozmanitost. A také jsem na Sedlcanskou často závodil, protože se tady konaly amatérské závody pro veřejnost pod názvem Da-Ba liga. Znal jsem Rudu Bartoše, který tady zakládal sportovní spolek pro děti i pro dospělé, a do Sedlčan jsem moc rád jezdil. Bylo to i z úcty k Rudovi za to, co všechno pro děti dělá. Líbilo se mi, jak je do cyklistiky zapálená celá jeho rodina. Závody to byly velice kvalitní, protože terén je tady i na silniční cyklistiku velice těžký, a Ruda vždycky dokázal někde

Jiří Ježek v obležení sedlcanských školáků

a zdravého životního stylu celý tým zapojoval školáky v tělocvičně do různých pohybových soutěží a přitom nezapomněl rozdávat dobrou náladu. Akce se zúčastnily děti ze čtvrtých až sedmých tříd, z nichž mnohé reprezentují školu v různých soutěžích. Byly rozděleny do čtyř smíšených družstev po čtrnácti účastnících a na čtyřech stanovištích jednotlivé týmy sbíraly body. Následovalo vyhlášení výsledků a nechyběla ani autogramiáda.

Ještě než se školáci rozběhli na jednotlivá stanoviště, svěřil se Jiří Ježek, co on a Sedlcansko. „Já

uzavřít nějakou trasu a panovala na ní vždycky skvělá atmosféra.“

Jiří Ježek se dále svěřil, že je velice rád, že může být součástí týmu, který jezdí po školách, a protože už má po kariéře, jezdí s ním velice často. Je pro něj zajímavé poznávat, jak na jednotlivých školách ke sportu přistupují, a nezanedbatelné prý také je, že poznává stále nové kouty České republiky. To vše našeho úspěšného handicapovaného sportovce úžasné nabíjí, ačkoliv pro jeho tým je organizačně obtížné celou akci zabezpečit.

David Myslikovjan

Patrik Chmel pracoval jako dobrovolník spolku Prales dětem, který se snaží zachraňovat tropický deštný prales na Sumatře a v Kostarice

SEDLČANY V čajovně Ve Dvoře v Nádražní ulici se v pátek 4. března konala beseda posluchačů s šestadvacetiletým Patrikem Chmelem o jeho několikátýdenním pobytu v Kostarice. Do této středoamerické země se dostal jako dobrovolník spolku Prales dětem.

Patrik studuje na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze teologii a religionistiku. Rovněž je činný v Sedlčanech pod organizací Mela a dělá asistenta mentálně postiženým klientům. Patrik vyrůstal v Sedlčanech a v Kosově Hoře a v současné době bydlí v Osečanech. Před zahájením besedy v čajovně jsme si s ním povídali nejenom o jeho cestě do Kostariky.

Co předcházelo vaší cestě do kostarického pralesa?

Zhruba před pěti lety jsem sledoval besedu na YouTube kanálu Duše K, kam si herec Jaroslav Dušek pozval předsedu spolku Prales dětem Milana Jeglika. Milan ve videu mluvil o tom, jak se s partou přátel od roku 2009 snaží vykupovat pozemky deštného pralesa na Sumatře, aby nebyly vykáceny. Také tam vytvořil hlídky, které se snaží chránit místní tygry před pytláky. Když jsem video dokoukal, věděl jsem, že chci projekt finančně podporovat a někdy se ho i osobně zúčastnit.

Co jste pro to musel udělat?

Nic složitého. Stačilo si na jejich stránkách zaregistrovat konkrétní termín a zaplatit finanční zálohu. Původně jsem si přál jet pomáhat na Sumatru, ale ta je kvůli stávajícím opatřením proti šíření korona-

viru turistům téměř nepřístupná. Naštěstí spolek Prales dětem začal od minulého roku vykupovat pozemky a nabízet možnost dobrovolnictví i v Kostari-

ce. Prosekává se proto, aby bylo možné hustým porostem pralesa vůbec projít a na stromy se mohly umístit fotopasti, kterými se monitoruje,

Patrik Chmel (předkloněný nahoře v tričku bez kšiltovky) uprostřed pralesa s dalšími dobrovolníky

ce, která je pro cestovatele daleko otevřenější. Byl jsem tam od 15. ledna do 6. února. Z České republiky jsem tam letěl sám, a protože jsem chtěl mít co nejlevnější letenky, letěl jsem z Prahy do Frankfurtu, odtud do New Yorku a potom už konečně do hlavního města San José. Cesta trvala celkem přes devatenáct hodin.

Jakou dobrovolnickou práci konkrétně jste v Kostarice vykonával?

Práce dobrovolníků spočívala v prosekávání cest mačetaми přímo v rezervaci spolku Prales dětem, která dnes činí sto padesát hektarů. Za den jsme byli schopni vyčistit zhruba čtyři sta metrů

jaká v té oblasti žijí zvířata. Na záběrech byly k vidění třeba tapíři, pásovcí, mravenečníci, oceloti a dokonce i pumy.

Neohrožovala vás některá z nich?

Vůbec ne. Dokonce bylo v záznamech vidět, jak na jednom místě prošel člověk a pět minut po něm tam prošla puma. Pokud by se s ním chtěla dát do křížku, asi by to udělala, ale bylo vidět, že si raději drží od lidí odstup.

Komu budou sloužit cesty, které jste prosekávali?

Rezervace je určena k ochraně přírody a vzdělávání lidí. Spolek se snaží zachovat pralesy pro další generace a chce děti vy-

chovávat k tomu, aby měly k přírodě dobrý vztah. Věřím tomu, že když vezmou mladé lidi na procházku do nitra divočiny, vzbudí v nich posvátnou úctu k matce Zemi a touhu ji chtít bránit. Procházky do pralesa však plánují pořádat jen velmi zřídka a v omezeném počtu, aby příliš nerušili klid tamních zvířat.

Jaké teploty byly v pralese, když jste v něm pobýval?

Vzhledem k tomu, že se Kostarika nachází ještě na sever od rovníku, tak tam bylo stejné roční období jako tady, tedy zima. Ale díky tomu, že se nachází mnohem blíže u rovníku než my, je tam teplo. V deštném pralese bylo přes den kolem dvaceti stupňů a v noci se teploty pohybovaly kolem pěti stupňů. Po nocích pršelo, ale jinak jsme byli většinou bez deště. Tedy tak to bylo alespoň v té české rezervaci. Když jsme pak po dvou týdnech jeli pomáhat rangerům do Národního parku Palo Verde, bylo tam přes den přes třicet pět stupňů ve stínu. Bylo až neuvěřitelné, jak rychle se podnebí proměnilo během naší poměrně krátké jízdy.

Jak vám chutnala v Kostarice strava?

Spolek Prales dětem propaguje striktně vegetariánskou stravu a na pobytu jsme se stravovali dokonce vegansky. V jídle byste tedy marně hledal veškeré maso včetně rybí-

ho, mléčné produkty, vajčka nebo med. Vařili nám dva kuchaři provozující veganskou restauraci v Mikulově a musím říct, že jídlo bylo fantastické. Připravovali nám různé zeleninové omáčky, polévky, zeleninové karbanátky, guláš ze sóji, bezmasá burrita a tak podobně. Maso mi vůbec nechybělo.

Stihl jste při svém pobytu v Kostarice a práci v ní i blíže poznat tuto zemi?

Kostariku jsem poznal hodně málo. Poznával jsem ji spíše z vyprávění ostatních dobrovolníků, kteří v ní cestovali ještě před začátkem našeho „dobrovolniáku“. Nemohl jsem zůstat déle, protože jsem se potřeboval vrátit do školy.

Jednalo se o vaši první takto dalekou cestu do pro většinu z nás exotické země?

S kamarády jsme například procestovali Mongolsko a jako dobrovolník jsem pracoval také v Gruzii a v Izraeli.

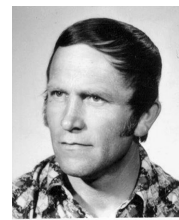
Až ukončíte studia na vysoké škole, čím byste chtěl být?

Chtěl bych si ještě dostudovat učitelství a učit společenských věd na střední škole anebo pokračovat jako doktorand religionistiky. Právě dopisují diplomovou práci z mého terénního výzkumu v české komunitě Lorien u Berouna, která pořádá taneční oslavy rovnodenností a slunovratů.

David Myslikovjan

V neděli 6. března uplynuly
3 roky od úmrtí pana
Vladimíra Křížka
z Krásné Hory nad Vltavou.

S láskou stále vzpomínají manželka Hana,
dcera, synové s rodinami a ostatní příbuzní.

Jak Gabriela Osvaldová zachránila kuriózním způsobem vlaštovku

HRACHOV Česká herečka a textařka Gabriela Osvaldová má k Sedlčansku vřelý vztah. Do regionu jezdí už třicet let na chalupu. Potkat se s ní můžete při nákupu v obchodech v Sedlčanech, ve Voticích, při procházce či na houbačích v okolních lesích, na pouti i jinde.

Dobře se zná například s vedoucím Ochrany fauny v Hrachově Pavlem Křížkem a jak sama uvedla, nejednou mu zavolala kvůli záchraně zraněného ptáka, kterého v přírodě našla. „Ty mě ale zásobuješ,“ dobíral si ji pokaždé. „S Pavlem Křížkem jsme se seznámili v té jeho původní záchranné stanici, kterou zakládal ve Voticích. Hodně mě zajímala práce, kterou pro handicapované tvory dělá. Dělá ji dobře a proto spolu udržujeme dlouholeté přátelství,“ poznamenala Osvaldová. „K přírodě, ke kytkám a samozřejmě ke zvířatům chovám obdiv odmala. Když jsem už jako docela malé dítě viděla například slepici, vykláněla jsem se za ní z kočárku s tak velkým zaujetím, že jsem z něj div nevypadla,“ usmála se.

Rozdělila se s námi o příběh vlaštovky, které zařídila leteckou záchranu do teplých krajín – konkrétně do Káhiry. „V Praze na Malé Straně, kde bydlím, hnízdí vlaštovky. Jednou na podzim jsem zjistila, že všechny odlétly, jen jedna stále sedí na hnízdě. Přes den sháněla potravu, večer se vracela. Blížila se zima a já si říkala, že se nemůžu dívat, jak hmyzu ubývá a ona tu chřadne. Jednou v noci jsem se vzbudila a říkala jsem si: Když kažďá – s odpuštěním bába, což už jsem také – může odjet za teplem například na Kanárské ostrovy, proč by se nemohla do teplých krajín s mojí pomocí dostat i tahle vlaštovka,“ rozvíjela děj herečka. „Mám báječné

sousedy. Odjeli na chalupu, odkud přivezli klec, celou chodbu jsme zahradili záclonami, aby neulétla. Ptáka jsme lapili a dali ho do klece. Převezli jsme milou vlaštovku k jedné paní, která slíbila, že se o ni postará. Zvážila ji, určila, že jde o samce a potvrdila, že nemá dostatek podkožního tuku, aby absolvoval celou tu dlouhou cestu. Bylo jasné, že v Čechách by byl předurčen k zániku,“ ohlédla se za událostmi. Tomu však chtěla Osvaldová zabránit.

Co podnikla dál? „Vlaštovka byla komunikativní. Se sousedy jsme ji věnovali dál péči, dávali jsme ji

Gábina Osvaldová

malinké kousky masíčka a napájeli vodou. Prostřednictvím jedné mojí kamarádky – bývalé letušky – jsme využili jejich kontaktů a sehnali jsme kapitána, který byl s námi ochotný podniknout akci. Takovou, která byla minimálně bez dobrozdání veterinářů oficiálně zakázána. Dali jsme ptáčka do krabičky od CD Helmutova Stríkačka. Pilot si dal vlaštovku, které jsme začali podle pop rockové nahrávky říkat Helmut, vedle sebe do kabiny. Bezpečně a bez kontroly s černým pasažérem na letišti, kde jsme měli „spojku“, prošel. Helmut se prý venku oklepal, srovnal si peříčka a odletěl spokojený, že je v teplečku, na palmu,“ dovyprávěla kuriózní příhodu Osvaldová.

Marie Břeňová

Česká obec sokolská se zapojí do pátrání po osudu zakladatele krásnohorské organizace Ferdinanda Hausmanna

HRACHOV Návštěvu Hany Moučkové, předsdkyně České obce sokolské v Hrachově, kde v poslední únorový čtvrtek symbolicky vypustila do volné přírody zachráněného sokola stěhovavého, jsme využili k rozhovoru.

Znáte osobně některé sokolské oddíly na Sedlčansku?

Samozřejmě, že tělocvičné jednoty, župy sokolské i některé naše členy, kteří působí v regionu, znám. V Sokole pracuji více než dvacet let a moje úplně první pozice byla vedoucí nemovitého majetku a státních investic. Proto jsem při péči o nemovitý majetek Sokola přicházela do kontaktu s lidmi na Sedlčansku hodně blízce. Mnohokrát jsem například navštívila Sedlčany. Navíc mě k tomuto kraji vázou moje ryze osobní přátelství.

Díky bývalému počepickému kronikáři Vladimíru Zdeňkovi se nám podařilo částečně zmapovat osudy Ferdinanda Hausmanna, lékaře působícího v Krásné Hoře a především nadšeného vlastence a zakladatele Sokola v Krásné Hoře. Poslední zjištěné stopy končí rokem 1926 v Praze. Nemohla by Česká obec sokolská využít svých možností a zapojit se do pátrání po chybějících informacích vážících se k této velmi zajímavé osobnosti?

Máme k dispozici historicko-dokumentační středisko, v němž působí nadšení mladí lidé. Když dostanou zajímavý podnět, snaží se pátrat. To si myslím bude tento případ a já je oslovím.

Nezlenivěli vaši členové v době koronaviru, kdy byly tělocvičny zavřené?

Samozřejmě dva roky určitého útlumu – a musím říci, že i určité stagnace – si vyberou svoji daň. Nicméně jsme na situaci velice rychle zareagovali a během několika málo týdnů jsme v době lockdownu naše aktivity v rámci našich možností přesunuli do virtuálního světa. Tedy do online cvičení. Mohli jsme tedy tímto způsobem cvičit, ale scházelo nám sepětí v naší komunitě. Videokonference a videosemináře, které jsme pořádali, byly trochu odosobněné a my se moc rádi vracíme k našim členům, do té naší skvělé party, kde se všichni lidé dobře znají. To je pro nás velmi zásadní.

S extrémním nárůstem cen energií rostou i vašim členům náklady na pro-

voz hal v místech, kde je vlastníte. Nepřemýšlíte v této souvislosti s obecným navýšením členských poplatků?

Náklady samozřejmě mají vliv na chod tělocvičných jednot, a to naprosto zásadním způsobem. V nejednom případě jsou náklady na energie o sto procent vyšší, někde dokonce o dvě stě procent. Například v Tyršově domě činí zvýšení 240 procent. Toto roztáčí spirálu. Vysoké náklady budou mít za následek zvyšování ceny cvičebních hodin – to může mít vliv na počet členů. Vzhledem k tomu, že v našich sokolovnách necvičí pouze členové

Hana Moučková, starostka České obce sokolské

tělocvičných jednot a oddílů, ale i mimo-sokolská uskupení, kterými mohou být například žáci mateřských a základních škol, je otázkou, zda budou i nadále využívat služeb, které poskytujeme. A pokud dojde k útlumu zájmu těchto subjektů, tak příjmy tělocvičných jednot budou nižší. Je to začarovaný kruh. Samozřejmě vyšší náklady musí dopadnout na oddíly, na naše členy, protože v minimálním rozsahu se na chodu nemovitosti musí i naši členové podílet.

Hrachov jste navštívila právě v den, kdy v ranních hodinách došlo k plné invazi na Ukrajinu. Mohla byste k aktuálnímu dění dát komentář?

K otázce politiky se vyjadřovat nechci. Jen říkám, že Sokol je organizací demokratickou, vyznává svobodu a samozřejmě se současné dění neslučuje s hodnotami, které uznáváme.

Marie Břeňová

Herec Bob Klepl zná Sedlčansko lépe než mnozí jeho kolegové

SEDLČANY Spolek sedlčanských divadelních ochotníků si zvolil jako hosta při příležitosti oslavy 180 let svého založení herce Bohumila Klepla. Přesněji řečeno, o tom, že se v Kulturním domě Josefa Suka v úterý 22. února objeví, věděl ze souboru pouze jeho předseda Jaroslav Repetný a Irena Čedíková, kamarádka Kleplových životní partnerky Jany. Před ostatními se jméno umělce snažili do poslední chvíle utajit. Než přišel okamžik, kdy byl za velkého potlesku zavolán na scénu, strávil víc než hodinu v místnosti za pódiumem. „Co budu dělat, když se mi bude chtít na záchod? To bych musel přes celý sál a bylo by po překvapení,“ rozdělil se spontánně o svoji obavu. „Ty nebudeš muset jít, ty to prostě vydržíš,“ odpověděla mu s úsměvem partnerka. Čas čekání jsme mu trochu zkrátali žádostí o rozhovor, který nám ochotně poskytl. Byl vtipný, hovorný... přinášíme jej ve zkrácené podobě.

Znáte Sedlčansko lépe než váš mnohý herecký kolega, který v místním kulturním domě vystupuje. Z Chramost pochází vaše dlouholetá životní partnerka Jana.

Je to tak. Pokud mi to čas dovolí, tak pobývám u Jany na chalupě. Proto tento kraj znám, líbí se mi a mám ho rád. V Chramostech si vyjdeme do lesa na houby, ale nenacházíme často nic, tedy houby – a ty nemusíme sušit. U domku je krásná zahrada, kde ženy pěstují okurky, rajčata, papriky, brambory. Když tam jsem, sekám trávu nebo mě Janička zapráhne do zemědělských prací.

Držíte se spíš u chalupy nebo zajdete do hospody nebo si ve Zvíroticích dáte sraz s dalšími hereckými kolegy – Petrem Čtvrtníčkem nebo Pavlem Kikinčukem,

kterí tu také chalupaří?

Víte, že to jsem o nich ani nevěděl? Ale několikrát jsme navštívili Karla Rodena v zámku ve Skryšově, znám se s ním ze školy i z divadla. Sledoval jsem především zvířata, která chová, hlavně koně, které miluje. Karel předváděl jak koně, tak traktory, pávy... Bylo to pokaždé zajímavé. Vypadal hodně šťastně. Karel o koně pečuje tak, že vypadají jako vystřižení ze žurnálu.

Měl jste někdy roli, kdy jste musel usednout na koňský hřbet? Vyzkoušel jste si jízdu u Rodena?

Ne, já se koní bojím a oni to poznají. Když jsem ale studoval DAMU, měli jsme půlroční kurz jízdy na koni a ten jsem v Troji absolvoval. Ve filmu jsem ale jezdit nemusel. Víte, já jsem ty prince moc nehrál...

Jen se letmo zmíním o Šimonu Bilinovi, s nímž hrajete v televizním seriálu Zoo. Na jeho rodinu prý má vazbu vaše partnerka Jana.

Ano, se Šimonovou babičkou se zná Janina maminka, která pochází z Chramost a v Sedlčanech spolu studovaly na gymnáziu. Šimonův dědeček Petr Bilina byl maminčin spolužák. Jana mi dala fotku svojí mámy, abych mu ji ukázal a řekl, jak máme k jejich rodině blízko. Šimon je fajn chlap. Když jsem se mu svěřil, že jedu do Sedlčan, že mě Jana mezi ochotníky „nahnala“, tak to komentoval: „Jakýpak nahnala? To jsou skvělí lidi.“ Bylo na něm znát, jaký je to místní patriot.

Se sedlčanskými divadelními ochotníky vystupovali v dávné i nedávné minulosti různí herečtí bardi. Nepožádali vás, abyste si s nimi také zahrál?

Irenka Čedíková to už zkoušela, ale ono to vážně nejde. Já jsem dělník divadla. Mám 25 představení do měsíce. Kolegové mi

říkají, že jsem magor. Ale já za to nemůžu. Ve Studiu Dva hraji v deseti inscenacích a do toho jsem přijal v seriálu Zoo roli ošetřovatele nosorožců. Poprosil jsem, abych mohl ze seriálu nějakým způsobem odejít – abych v 64

Hlavním hostem slavnostního večera ke 180. výročí ochotnického divadla byl herec Bohumil Klepl. Na snímku vlevo je jeho životní partnerka Jana a po jeho druhém boku divadelní ochotníci: Irena Čedíková, Richard Otrádovec, Miloslava Kelichová a Jaroslav Repetný.

letech ráno vstával v pět a jel na natáčení, na to se už cítím unavený. V současné době ještě zkouším hru s Petrem Zelenkou o fotbalistovi Davidu Beckhamovi. Také Patrik Hartl, který je náš dvorní rozchechtaný spisovatel, tak pro mě a Evu Holubovou píše po Libánkách na Jadranu další hru. Mimo chodem na Libánky, kdybyste chtěli vidět Klepla a Holubovou v plavkách, lístky nedostanete. Představení jsou beznadějně vyprodána. Teď chystá Hartl představení Lovci bobrů a brzy začnu zkoušet.

Doktor od Jezera hrochů je komedie, kterou divák může vidět opakovaně a vždycky pobaví. Máte z natáčení nějakou zajímavou historku?

Film se skutečně točil v Africe. A my jsme s kolegy našli v pralese malé černé hádě, vzali jsme ho do ruky a drželi ho za hlavku a byli jsme v pohodě. Chtěl jsem, aby mi hádka kolega dal blíž k obličejí, abych na něj mohl detailněji zamí-

řit fotoaparát. Místní černoši zatím vylezli na stromy, klepali se strachy a řvali: „Kde je matka?“ Pochopili jsme, kdo je matka a že až bude miminko shánět, bude zle. Matka je mamba černá, což je nejdelší africký had a pro člověka je i malá dáv-

všechno, co podepsat chtějí, protože to jsou naši diváci, kteří nás milují.

Vy jste mívál loutkové divadlo. Jedna z vašich her se jmenovala Romeo a Julie podle Klepla. Předělal jste děj? Věnujete se loutkám do současnosti?

Loutkové divadlo stále mám. Je to Alšovo loutkové divadlo, které jsem kdysi koupil svoji tehdejší manželce. Je to soubor stovky loutek. Dělal jsem s nimi představení především v určité době, kdy jsem je nemohl nastudovat v činohře. S loutkami to byly klasické kusy s rozdílem, že celé představení trvalo nejvíc deset minut. Na youtube Studio Dvě se o tom může každý přesvědčit. Existuje 27 dílů, které jsem vytvořil během lockdownu. Loutkové divadlo jsem hrával jen pro dospělé. Musím se pochlubit, že jsem hrál i pro Miloše Formana a bydlel jsem u něj v New Yorku. Přišel za ním herec, režisér a producent Jack Nicholson a řekl mi tenkrát anglicky, že jsem amatér. Já mu na to česky odpověděl: Od tebe to, dědku, sedí. Miloš Forman mě uklidnil tím, že Nicholson považuje všechny herce v Evropě za amatéry. Takže jsem hrál pro něj i pro další hvězdy. Řadu z nich jsem vůbec neznal. Při cestování s loutkovým divadlem jsem se vyléčil z hvězdnosti. Víte, já jsem kromě herectví vystudoval i loutkoherectví a to mě také docela dobře živilo. Projel jsem tak celé Spojené státy, projel jsem Mexiko... Myslím si, že až bude kultura v krizi, tak se k tomu zase vrátím.

Chtěl byste místním divadelním ochotníkům něco vzkázat?

Ať jim ta láska k divadlu vydrží. To je to nejdůležitější. Jsem ve stádiu, kdy mám divadlo po 40 letech na jevišti jako drogu. Když nehraji, tak jsem nervní.

Marie Břeňová

Výstava v knihovně a muzeu patří malíři snů Kamilu Lhotákovi

SEDLČANY Dvě výstavy, které přibližují tvorbu plnou fantazie a osobnost známého českého malíře Kamila Lhotáka, si mohou prohlédnout zájemci od čtvrtka 3. března v sedlcanském muzeu a také v knihovně.

Zahájeny byly společnou vernisáží v knihovně, která se odehrála v komornějším duchu. Pokud se přítomní

Lhoták – malíř snů. Říkali jsme si, že se po roce, kdy se tématu budou věnovat žáci ve školách, sejdem na sedlcanském náměstí. Shodli jsme se, že 3. března na svátek Kamila uděláme velkou akci s vernisáží tří výstav, které v Sedlčanech budou. Vymysleli jsme to tak, že v knihovně budou ilustrace, v muzeu obrazy nebo

stupeň. Mám i zpětnou vazbu, kdy mi učitelky říkaly, že děti si z toho hodně pamatovaly a že následná výtvarka je hodně bavila.“ Potvrdila, že z takových ohlasů měla velikou radost. Její kolegyně Alena Budková s přípravami programů pro mládež strávila také hodně času. „Pro různé třídy základních škol i gymnázia jsem připravila deset programů,“ uvedla Budková a vyprávěla o svých zkušenostech. „Někdy jsem si říkala, že mladší se do tématu ponoří víc než starší. Když ale všichni vymýšleli a zapojili se, tak bylo úplně jedno, kolik let jim je, ale důležitější byla jejich fantazie a to, o co se chtěli podělit,“ sdělila a přibližovala podrobněji přítomným posluchačům styl svoji práce a přečetla i několik ukázek žákovských prací.

ZUŠ projekt nevzdala

Vladka Křenková, ředitelka ZUŠ Sedlčany, ve svém vystoupení mimo jiné uvedla: „Já si přípravy dělám většinou v létě o dovolené u moře. Tam jsem si

styděl trochu za to, že maminka nemá vyšší postavení. Životem ho provázela i jeho pohybový handicap, tak jsme i s dětmi pracovali na těchto tématech. Víme, že Lhoták se oženil s dívkou, která měla židovský původ a to pro nás bylo další velké téma. Následovala 50. léta, která byla pro malíře roky odříkání. Láska k pohybu, která souvisí s Lhotákovým handicapem, je tak neuvěřitelná něco rozpohybovat, že pohyb se nám protínal celým projektem a tak byl vnímán od nejmladších dětí až po ty nejstarší,“ uvedla Křenková s tím, že první dva měsíce se podařilo děti motivovat v ateliérech. Žáci školy společně vyrobili spoustu součástek. Když ZUŠ uzavřel koronavirus, téma nevzdali. Učitelky vyrobily hodně čtyřminutových videí, která rozesílaly do rodin a děti naopak až do ledna 2021 zasílaly na školu svoje výtvary. „Na začátku května jsme se znovu společně potkali a téma uzavřeli. Mně to nedalo, abych některé práce

a zvláště jeho složitého, ale velmi inspirativního života,“ doplnila.

Knižní sny

Již od schodiště, na chodbě a následně v prostorách knihovny se vyplatí zpomalit chůzi a prohlédnout si na nástěnce vystavené a čísly označené práce dětí a dát některé z nich svůj hlas. Tužky, papírky i krabice coby urna je po ruce. „Cílem přehlídky je vybrat jeden obrázek, který dostane cenu diváků a cenu poroty,“ vyzvaly knihovnice návštěvníky k hlasování. Ve vitrínách jsou dále instalovány knižní ilustrace, z nichž je patrná rozmanitost žánrů, které Lhoták ilustroval – od detektivek, přes známý titul Dědeček automobil, až po dětskou literaturu – například Tom Sawyer detektivem, Dědečku, vyprávěj, Šťastné dojeď, dlouhý vláček...

Proč stojí za to zajít do muzea

David Hroch přiblížil, co návštěvníka čeká od 3. března v muzeu: „Uvidí přibližně čtyřicet reprodukcí Lhotákových obrazů, od těch nejmenších po veliké. Jde o průřez jeho tvorbou, vybírali jsme z nabídky to, co jsme pocitově považovali za významné.“ Ředitele muzea prý zaujalo fungování spolku pod vedením Evžena Škňouřila. „Spolu s Lhotákovým synem garantují originalitu díla. Pokud by měl někdo z veřejnosti o vystavený obraz zájem, tak se dá i v našem muzeu reprodukce koupit. Existuje na to speciální ceník,“ poznamenal. Zavzpomínal také na další událost, která se mu hluboce zapsala do paměti. Spolu s Markétou Vitkovou se účastnil odhalení pamětní desky v Praze 6 na domě, kde Lhoták žil v letech 1939 až 1961. Pietní akt se odehrál přesně 29 let po smrti výtvarníka, grafika a ilustrátora.

Marie Břeňová

Ředitel muzea David Hroch se zúčastnil v knihovně vernisáže, kde si prohlédl knižní ilustrace Kamila Lhotáka.

těšili, že navíc osobně poznají malířova syna Kamila Lhotáka mladšího a Evžena Škňouřila, předsedu Společnosti přátel Kamila Lhotáka, mohli být trochu zklamaní. Opět do plánů zasáhl koronavirus. Ředitelka knihovny Blanka Tauberová ale věří, že oba jmenovaní pánové do Sedlčan dojedou 24. dubna při příležitosti ukončení výstavy reprodukcí Lhotákových obrazů v městském muzeu. Program místní kulturní instituce chtějí směřovat na náměstí TGM.

Jak to všechno začalo...

V úvodu vernisáže zrekapitulovala Tauberová, jak všechno začalo: „V roce 2020 za mnou přišla Markéta Vitková s tím, že píše knihu o malíři Lhotákovi a že navázala spolupráci se Společností přátel Kamila Lhotáka a že bychom téma mohli v Sedlčanech pojmut jako veliký projekt.“ Souhlasila. K dalšímu jednání pozvali ředitele muzea, kulturního domu a učitele škol. „Upekli jsme společně projekt s názvem Kamil

grafiky a v kulturním domě ty největší obrazy,“ připomněla plány. Zmínila se i o dalších záměrech – přehlídce prací školáků, křtu knížky a namluveného CD a podobně. „Koronavir toto všechno, jako řadu jiných věcí, zničil. Nedali jsme se a vyhlásili vše vloni v září znovu. Nepodařilo se to opět tak, jak bychom chtěli, odpadla například výstava v kulturním domě, protože jsme dlouho nevěděli, kdy očkovací centrum skončí, ale řadu věcí jsme udělali,“ zdůraznila ředitelka.

Knihovnice potěšily ohlasy

S tématem se vypořádávaly průběžně a odlišnějším způsobem i zaměstnankyně knihovny, které připravovaly programy pro děti od nejútlejšího věku až po teenagery. „Díky Markétě Vitkové se s Kamilem Lhotákem seznámila i celá moje rodina,“ glosovala situaci Jana Roškotová s tím, že knihy o malíři měla několik týdnů na nočním stolku a usínila s nimi. „Připravovala jsem programy pro první

Vladimíra Křenková si prohlíží podrobněji jeden z obrázků svého žáka.

odvezla dvě knihy Kamila Lhotáka, které mě neuvěřitelně oslovily. Na jeho životě by se dala vyprávět snad půlka naší historie, psychologie a možná i sociologie. Vnímám, že jeho otec se

nezpracovala do knihy,“ představila unikátní výtisk a nechala jej v knihovně kolovat. „Na škole Propojení jsem se také o hodinách dotkla Lhotáka asi měsíc po stránce techniky, pohybu

KONCERTY, ZÁBAVY

■ Krásná Hora nad Vltavou – kult. dům

12. 3. Ples TK Slimka
hraje kapela Živel a The Beatifuls; 19:00

■ Vrchotice – kult. dům
Na Františku

12. 3. Hasičský ples SDH Sedlec
107. hasičský ples, hraje skupina Unigena bratři Vidrmové; 20:00

■ Osečany – hostinec
Na Růžku

12. 3. Hasičský ples SDH Křečovice
hraje Ešner band; 20:00

■ Vysoký Chlumeč – sál
Staré hospody
12. 3. Hasičský maskarní ples
hraje DJ Jirka Neumann; 20:00

■ Sedlčany – kult. dům
15. 3. Rodinný koncert ZUŠ
vystoupí rodinná seskupení; 17:00

■ Sedlčany – muzeum
18. 3. Repete
večer při svíčkách s kapelou Repete; 19:00

■ Sedlčany – Pohoda club
18. 3. Finlandia party
hraje DJ Leemec a DJ ThomasOXY; 21:00

■ Nechvalice – Nechvalická hospoda
19. 3. Maskarní oldies party
zábava pro dospělé, hraje DJ Sláva Bloch; 20:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – kult. dům
Výstava výtvarného oboru 1. stupně ZUŠ Sedlčany
výstava rozpracovaných projektů žáků; do 16. 3.
Záboj – 160 let
výstava věnovaná 160. výročí jednoho z kulturních spolků v Sedlčanech; výstava od 21. 3.

■ Sedlčany – muzeum
Kamil Lhoták – malíř snů
výstava reprodukcí malíře Kamila Lhotáka; do 24. 4.

■ Sedlčany – knihovna
Knižní sny Kamila Lhotáka
výstava knižních ilustrací malíře Kamila Lhotáka; do 4. 5.

PŘEDNÁŠKY

■ Sedlčany – knihovna
14. 3. Fake news a selský rozum
přednáška o fake news, ověřování informací a médiích určená (nejen) pro seniory s Jaroslavem Valúchem; 10:00
18. 3. Břehy nejsou na dohled
beseda s Jitkou Kosíkovou nejen o misi Lékaři bez hranic, ale i o domácím hospici; 18:00

■ Sedlčany – muzeum
17. 3. „Poněmčít, vystěhovat, zastřelit!“ – aneb Jak se u nás žilo před 80 lety
přednáška s historikem Tomášem Zouzalem; 18:00

DIVADLO

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo
13. 3. Hodina duchů
divadelní komedie; 19:00
19. 3. Kaktusový květ
komedii uvádí Divadelní společnost Háta; 19:00
21. 3. Veletoč
autorskou komedii Ivy Janžurové uvádí divadlo Kalich; 19:00

■ Sedlčany – kult. dům
16. 3. Tak trochu sváteční Shakespearovská pošta
pořad z cyklu slova, hudby a poezie; 19:30

KINO

■ Sedlčany
11. 3. Nekonečné léto
romantické drama; 20:00
12. 3. Je Suis Karl
drama, thriller; 20:00
17. 3. Na cestě
iránský film, filmový klub; 20:00
18. 3. Balada o bílé krávi
irácké a francouzské drama; 20:00
19. 3. Haute Couture
francouzské drama; 20:00
20. 3. Tajemství staré bambítky 2
česká pohádka; 20:00

SPORT

■ Sedlčany – zimní stadion
9. 3. Pohárové utkání
Rumola – HC Medvědi Sedlčany; 18:30
HC Žabáci Solopysky – HC Olbramovice; 20:25
11. 3. Pohárové utkání
HC Huron Vřovice – HC River Boys Zvírotice; 18:30
AHC Nový Knín – HC Miličín; 20:25
12. 3. Pohárové utkání
HC Čerti Křepeň – HC Žabáci Solopysky; 14:00
HC Medvědi Sedlčany – Ševci Nový Knín; 16:00
Rumola – Novit Neveklov; 18:00
13., 20. 3. Veřejné bruslení
14:00–15:00
13. 3. Pohárové utkání
Rybníkáři – HC Hrádek; 16:30
Stará garda Štětkovice B – HC Votice; 18:25
14. 3. Pohárové utkání
HC Domino – HC Křovice; 18:30
DSK Daleké Dušníky – HC Čerti Křepeň; 20:25

■ Sedlec-Prčice – hřiště TJ Sedlec-Prčice
19. 3. Čertova podkova
50. ročník tradičního jarního pochodu kolem Sedle-Prčice, trasy 7, 13, 19, 25 a 35 km; 7:00

■ Sedlčany – Kozlovna
19. 3. Krajem sedlčanských hospod
16. ročník pochodu, trasa 17 km přes sedm hospod, v cíli posezení s hudbou; 8:00

■ Sedlčany – hřiště TJ Tatran
20. 3. Fotbalové utkání
TJ Tatran Sedlčany – FK Jindřichův Hradec 1910; 15:00

OSTATNÍ

■ Sedlčany – knihovna
9., 16. 3. Hajánek
podvečerní čtení pro děti z knih bratrů Čapkových; 17:00
11. 3. Velká zelená knihovna
interaktivní, zábavný a ekologický program, navazuje Ponožková výtvarná dílna; 15:00
11. 3. Šijeme medvídky
šikovné ruce pro děti starší 9 let; 18:00
18. 3. Pohádková babička
předčítání knihy, následuje Vosková výtvarná dílna; 15:00

■ Sedlčany – hvězdárna
11., 12., 18., 19. 3. Pozorovací program
20:00–23:00

■ Sedlčany – kult. dům

12. 3. Velký dětský karneval
28. ročník maskarního karnevalu pro děti pořádaný klubem Velká kobra; 14:00
■ Hrachov – Centrum Ochrany fauny ČR Hrachov
12. 3. Karneval s klauny Bártem a Slávou
karneval pro děti, výtěžek jde na podporu Ukrajiny; 15:00

■ Vysoký Chlumeč – sál
Staré hospody
13. 3. Dětský karneval s klauny Bártem a Slávou;
14:00

■ Nechvalice – Nechvalická hospoda
19. 3. Dětské pohádkové odpoledne
karneval s klauny Bártem a Slávou; 14:00

■ Kamýk nad Vltavou – restaurace U Vltavy
19. 3. Zábavný kvíz
týmy po čtyřech osobách, po vyhlášení výsledků hraje country band Výkop; 18:00

ROZHLEDNY

■ Onen Svět
Langova rozhledna
otevřeno o víkendech; 9:00–18:00

Bakchus byl odsouzen

KOSOVA HORA Obec, základní a mateřská škola uspořádaly v úterý 1. března Masopustní veselici, kterou zahájil početný masopustní průvod tradičních i novodobých masek.

Na obchůzku obcí, kdy zastavoval na pozvání u jednotlivých stavení, se vydal ze seřadiště u základní školy. Směřoval na místní náměstí, kde se konal soud s prostopášným Bakchu-

sem, který byl poté řádně odsouzen k potupné smrti utopením. Následně náměstí ožilo bujarým rejmem masek. Nechyběly ani tradiční masopustní dobroty.

František Vávra

Účastníci masopustu se snažili bubnováním a hlasitým křikem vyhnat zlého ducha z Evropy

SEDLČANY Že masopust, ke kterému za normálních okolností patří dobrá nálada a veselí, nemůže mít nic společného s tragickými událostmi na Ukrajině, které v těchto dnech s pohybem v mysli sleduje každý z nás? Není to vůbec pravda.

Program nebyl stejný

V úterý 1. března to dokázali účastníci sedlčanského masopustu, kteří podpořili tuto těžce zkoušenou zemi, ležící skoro za humny, hned několika způsoby. Akce, kterou jako již tradičně pořádala sedl-

čanská umělecká škola ve spolupráci s městským úřadem, zakládajícím pořadajícím členem, občanským sdružením Našlose, městským muzeem, regionálním informačním centrem a gymnáziem, se konala po dvouleté odmlce.

Také tentokrát se průvod masek společně s hudebníky a řezníkem Vítou Paroubkem vydal na svoji pouť ze zahrady ZUŠ a za zpěvu obešel skoro celé náměstí T. G. Masaryka. Společně se zastavovali u zdejších provozoven, aby zpěvem a tancem vyprosili tu miňonku, tu tatranku, nebo pytlík bonbónů. Všechny laskominy mizely

v útrobách nenasytého látkového pašíka, na kterého však už zanedlouho čekala zabijačka. Tu jako obvykle prováděl Vítá Paroubek, jenž uprostřed náměstí obklopen davem dětí klepl pašíka paličkou a poté odepnul jeho zip, aby mohl vyndávat všechny věnované laskominy.

To vše bylo stejně jako následné hrátky v centru města a vystoupení kapely Podřící připraveno jako v minulosti, ale některé další části programu pořadatelé vymysleli a udělali spontánně na základě události na Ukrajině. Když se průvod zastavil na náměs-

Také tentokrát byl vykrmován látkový pašík.

rou věc, a také jsme naše žáky, a tedy budoucí generaci, chtěli vést k solidaritě a zodpovědnosti. Byly tady i návrhy, že se masopust zruší, ale po dvouleté distanci nastaly velké přípravy, a navíc, děti za situaci nemohou. Naopak přispějí. Všechny aktivity, které se dnes na náměstí konají, jsou propojeny s akcí, která bude následovat a bude podporovat Ukrajinu. Děti na náměstí také malovaly srdce, které je symbolem solidarity, lásky, vzájemnosti a pomoci. Sladkosti od nás zdejší děti dostanou také a „zabijačka“ poputuje na Ukrajinu.“

David Myslikovjan

Laskominy putovaly na Ukrajinu

Masopustní veselí zpestřilo den nejen žákům

VYSOKÝ CHLUMEC Prmo na masopustní úterý, tedy 1. března, se vydali žáci místní základní školy se svými učitelkami rozveselit své okolí. Přidaly se k nim i děti z ma-

Jiřího Svatka: „Návštěva dětí z naší školy mne velice potěšila. Jsem rád, že místní škola oživila tradici masopustního průvodu a i v této nelehké době připravila zpestření ne-

teřské školy, které vyrazily na cestu jako hokejisté a rozteskávačky.

Žáci, ať v převlecích či nikoli, předvedli na několika místech nacvičené žertovné písně. Kromě několika místních firem, ze kterých si vždy odnesli něco na zub, navštívili také starostu městyse

jen pro ty, které se svým programem navštívila, ale i pro samotné děti. Bylo velice milé vidět děti ze školy a školky společně pohromadě, jak je tato akce baví a s jakou chutí a elánem se jí věnují,“ uvítal vytržení ze všednodenních starostí.

Olga Trachtová
Hadáčková

Klenováci roztančili ženy v knížecím velkostatku

VYSOKÝ CHLUMEC „Ta Chlumecská chasa mladá roste pěkně nahoru,“ neslo se chvíli po třetí hodině odpolední v sobotu 5. března ze společenské místnosti knížecího velkostatku U Matoušků ve Vysokém Chlumu.

Hrála zde totiž oblíbená kapela Klenováci ve složení Václav Svoboda, Jirka Soukup a Kamil Tomášek u příležitosti oslavy Mezinárodního

dne žen. Pro každou příslušnici něžného pohlaví byl připraven květinový dar, který vykouzlil úsměv na tváři nejen dámám, ale mnohdy i pánskému doprovodu, o který nebyla nouze. Odpovědně plně zpěvu i tance se vydáři a pořadající si tak mohou být jisti, že zlepšili náladu nejdříve dámě slavicí oblíbené MDŽ.

Jana Motrincová

Hokejisté Neveklova v závěru druhé fáze turnaje konečně začali vítězit, probrali se i hráči Genemusic

SEDLČANY To to trvalo, ale nakonec se to povedlo. Už se zdálo, že na sedlcanském zimním stadionu ve druhé fázi dlouhodobého pohárového hokejového turnaje zůstane jeden jediný tým bez vítězství, ale nakonec se tak přece jenom nestane. Třetiligový Neveklov zabodoval, vyhrál, a to dokonce hned dvakrát za sebou.

Sice zůstane přikovaný ke dnu tabulky, ale přesto jeho hráče může těšit, že nezůstanou ve třetí lize bez vítězství. A navíc dokázali ve dvou utkáních nastřílet jednadvacet gólů, což se jim předtím nepodařilo ani náhodou.

To byl nástup

V první lize se stala věc dlouho nevidaná. Tým Genemusic, který měl v poslední době na střídání při svých utkáních obvykle jednoho či dva hráče, a v několika pří-

padech dokonce nikoho, nastoupil proti Štětkovici s dvěma kompletními pětkami. A bylo to setsakra znát. Na začátku třetí minuty se hokejisté z Benešovska natlačili před brankáře Staré gardy a v chumlu hráčů se nejlépe orientoval David Sosnovec, který z bezprostřední blízkosti přehodil strážce soupeřovy klece. Prakticky hned po vhozování ve středovém kruhu překvapil brankáře Štětkovice Jan Horáček, který se snažil objet branku a stihl podél ležícího gólmána přidat druhý úspěšný zásah hokejistů z Benešovska. V 7. minutě hry přidal třetí gól Genemusic opět Horáček a o dvě minuty později čtvrtý Miloslav Pivoňka. To už se Štětkovici vypadalo hodně bledě. Soupeř je totiž vůbec nepouštěl do šancí, kontroloval zápas, a hlavně střílel góly.

Snížení obrat nepřineslo

Úvod druhé třetiny vyšel pro změnu lépe Staré gardě. Hned v její první minutě napřáhl až téměř od modré Václav Herma, jeho dalekonosná bomba sice zazvonila o tyč, ale odrazila se do branky – 1:4. Po tomto snížení se hra už přece jenom vyrovnala, na obou stranách se začalo mnohem důrazněji bránit a nadlouho přestaly padat i góly. Až čtyři minuty před druhým klaksonem zamkli hokejisté Genemusic Starou gardu v jejím obranném pásmu jakoby hráli přesilovku, po jednom z vyhozených puků se nadechli k sólové akci, ale ani ta nevedla ke gólu. Hned vzápětí však přece jenom jejich pátou branku zaznamenal Daniel Svoboda. Ve třetí třetině přidal už po čtyřiaadvaceti vteřinách šestý gól střelou z bezprostřední blízkosti Milo-

slav Pivoňka, a vzhledem k průběhu zápasu bylo celkem jasné, že o jeho osudu je rozhodnuto. Šest a půl minuty před třetí sirénou sice snížil na 2:6 Michal Grin, ale třetí gól se už Štětkovici nepodařilo dát ani v závěru mače při přesilovce. Hokejisté Genemusic v tomto utkání ukázali, že ačkoliv skončí ve druhé polovině prvoligové tabulky, pokud se sejdou v dostatečném počtu hráčů, budou ve vyřazovací části turnaje patřit ke žhavým adeptům na zisk Poháru starosty města. A už se dokonce rýsuje, že by se mohli hráči Genemusic utkat se Štětkovici i ve čtvrtfinále play off 1. ligy. Zda tomu tak skutečně bude, ukážou nejbližší dny.

Výsledky – 1. liga: Chlum – Vršovice 5:1, Obecnice – Štětkovice 3:8, Štětkovice – Genemusic 2:6. S dvaadvaceti body stále vede Sázava, o tři body zpět byly před naší

uzávěrkou druhé Zvírotice a šestnáct bodů nasbíraly třetí Štětkovice. Poslední osmé Vršovice zůstaly na třech bodech.

2. liga: Daleké Dušníky – Domino 6:3, Miličín – Křepence 5:9. Polovině družstev zbývalo po sobotě odehrát před play off jediný zápas. Své jisté měl první tým AHC Nový Knín se ziskem dvaceti čtyř bodů a stejně tak i druhé, osmnáctibodové Domino. Třetí příčku se budou snažit udržet zatím třináctibodové Kňovice. Osmý Miličín měl bodů sedm.

3. liga: Neveklov – Hrádek 13:6, Neveklov – Rybníkáři 8:6. Na prvním místě zůstali s dvaceti body sedlcánští Medvědi. O dva body zpět byli druzí Ševci z Nového Knína a o další dva třetí hokejisté rezervy Štětkovice. Neveklov i po dvou vítězstvích v minulém týdnu zůstal na posledním osmém místě.

David Myslikovjan

Dočkal se i potěr sedlcanského ragby

ŘÍČANY Zimní turnaje pro nejmladší ragbisty se v této sezóně nekonaly, protože ve Zbuzanech vítě na podzim sebral nafukovací halu někam na cesty. Přesto se podařilo v Říčanech uspořádat turnaje pro kategorie U6, U8 a U10 v hale na umělé.

„V sobotu 5. března se jednalo o kategorie U6 a U8,“ uvedl trenér sedlcanských malých ragbistů Miloš Vodrážka. „Pro naše šestky to byla hrací premiéra a konalo se překvapení. Naši hráči soupeře převyšovali svou bojovností, měli ohromnou radost z vítězství, avšak co je nejvíce, užili si samotná utkání. A nejenom nás, ale i ostatní překvapili.“

A výsledky? Ty ani snad nikdo z přítomných

týmů příliš nesledoval, protože se jednalo skutečně hlavně o radost ze hry. Kategorie U8 nastupovala

kategorii podávali dobré výkony. Pochopitelně se po nich už chce o něco více, než u nejmenších

pili ve skupině A. Alespoň si vyzkoušejí hrát s lepšími soupeři. „Výsledky opět nikde nehledejte. Všichni

trenéra, když se hráčům něco podaří,“ doplnil trenér Vodrážka.

V neděli nastoupil tým U10 ve skupině B. Mezi několika ostrými borci nastupovali i nováčci. Ve všech utkáních byla k vidění vyrovnaná hra, zakončená někdy vítězstvím, někdy porážkou i remízou. A jak to bývá, radost se mísila se smutkem. Nejvíce smutku bylo ve tvářích nováčků, když si uvědomili, co udělali špatně. Teď už to vědí a nikdo jim za to nehuboval. Sedlcanský tým byl v kuloárech chválen za herní pokrok trenéry ostatních družstev. Další turnaj kategorie U10 se bude konat v neděli 3. dubna v Sedlčanech na Mrskošovně.

David Myslikovjan

Sedlcánští ragbisté kategorie U6 a U8 se svým trenérem Milošem Vodrážkou na turnaji v Říčanech

ve skupině B, kam patří průměrní hráči. Sedlcánští kluci také v této

Piškotů. Podle výsledků, které trenéři sledují, by na příštím turnaji nastou-

se těšili z vítězství, ale zase šlo především o radost ze hry a pochvalu

Do turnaje volejbalistů zasáhlo třiadevadesát hráčů a hráček

SEDLČANY V samém závěru února byl posledním hráčím dnem zakončen 5. ročník dlouhodobé soutěže amatérských volejbalistů, která se hraje pod názvem Zimní amatérská volejbalová liga (dále ZAVL). Jedná se o období v Sedlčanech mezi sportovci tak známého a oblíbeného hokejového hobby turnaje o Pohár starosty města. S myšlenkou pořádat tuto dlouhodobou soutěž přišel Stanislav Mindžak a turnaj

zí účastníků bylo široké. Nejmladším volejbalistou byl patnáctiletý Matěj Stoupa a nejstarším třiadesátiletý Jan Černý.

Na otázku, jakým systémem se liga hraje, Petr Stoupa odpověděl, že dvoukolově, systémem každý s každým. „V letošním roce jsme některé termíny hracích dní museli z důvodu covidových opatření odkládat, takže byl vynechán finálový turnaj, ve kterém o stupně nejvyšší obvykle

týmy, které by si v příštích ročnících chtěly zahrát,“ podotkl Petr Stoupa.

Vítězem 5. ročníku ZAVL se po tuhých bojích stal tým Když Pán Bůh dá, tvořený volejbalisty napůl ze Sedlčan a napůl z Benešova, který hrál v sestavě Iveta Čadková, Denisa Mašková, Zuzana Vosičková, Tomáš Kohout, Jirka Pospíšil, Tomáš Novák, Vojta Blažek, Matěj Stoupa a Petr Stoupa. Pohár stříbrné barvy si domů odvezla Táborská bašta a na pomyslný bronzový stupínek vystoupaly Lemry líný (Kosova Hora), které reprezentovali Karolína Weiter, Nikola Křížová, Iva Romová, Petra Pánková, Dominik Pánek, Lukáš Weiter, Martin Heřmánek, Tomáš Koubek a Jan Svoboda. Turnaje se dále zúčastnily týmy Alfa samice (Sedlčany), Kosa nOstra (Sedlčany a blízké okolí), A je to (Kosova Hora), MOOST (Sedlčany a blízké okolí), Smníškové (Mníšek pod Brdy) a No-tým (Sedlčany a blízké okolí).

Po skončení souborů nad vysokou síť se účastníci turnaje sešli v restauraci Na Tatranech, kde se konalo vyhlášení konečných výsledků, podrobně byl zhodnocen celý turnaj a rovněž byly předány ceny nejlepším týmům i jednotlivcům. Mezi ženami byla nejlepší Iveta Čadková z týmu Když Pán Bůh dá, která vybojovala 54 bodů. Pětadvacet jich pro svůj tým získala druhá Lucka Peterková a třicet třetí Míša Benešová (obě Alfa samice). V mužích dominoval s pětadvacíti body Jan Kolář (Táborská bašta), druhý skončil Míra Chmelař (Kosa nOstra) se sedmadvacíti body a třetí Martin Junek (MOOST), který nasbíral dvacet čtyři bodů.

David Myslík

Během první hodiny zumb, kterou pro Melu připravilo šest studentek sedlčanského gymnázia, si v červeném salónku KDJS Sedlčany v pátek 4. března zatančilo osm nadšených tanečnic. Foto: Lucie Procházková

Poslední přípravný zápas Tatranech skončil vítězně. A teď hurá pro body do Soběslavi

TJ Tatran Sedlčany – FC Komárov 2:1 (1:0)

SEDLČANY V neděli 6. března nastoupil Tatran k poslednímu přípravnému zápasu. Utkání se nakonec nehrálo díky špatnému počasí na přírodní trávě na Vysokém Chlumci, ale na umělém povrchu v Sedlčanech.

Pro zranění stále ještě nemohli nastoupit Haas a Sosnovec. Hosté se po podzimnímu pohybu ve špičce krajského přeboru a hned od úvodu potvrzovali svou kvalitu. Hrál se velice důrazný fotbal. Pozorné obrany nedávaly příliš prostoru ke gólovým šancím. První zajímavější situace proběhla ve 12. minutě. Lípa uvolnil na pravé straně Repetného, jeho střelu z úhlu vyrazil brankář k Sochůrkovi, ten ale trefil jen obránce před sebou. Ve 33. minutě zaútočili hosté na pravé straně a tvrdou střelou srazil Novotný jen těsně nad branku Glogara. Blízko k otevření skóre byli hosté ve 40. minutě. Trestný kop z 22 metrů vyrazil brankář Glogar před sebe a reflexivně zlikvidoval i dorážku z bezprostřední blízkosti. Potom Dvořák po individuální akci trefil z 18 metrů spojnicí břevna a tyče. Ve 42. minutě se domácí pěkně prokombinovali po pravé straně hřiště až k pokutovému území, Lípa posunul na hraně ofsajdu na

bíhajícímu Sochůrkovi, který přes celou bránu k tyči otevřel skóre utkání – 1:0.

Druhý poločas probíhal podobně jako první. Hlavně v úvodu hostující Komárov zlobil. V 55. minutě po přesném centru před bránu protlačil hostující útočník míč za záda Dřevojana – 1:1. O deset minut později si vzal Tatran své vedení zpět. Když Repetný zakončoval do prázdné brány – 2:1. V 67. minutě se po faulu na Haška dostal k přímému kopu z 20 metrů Hanuš. S pěknou střelou přes zeď si ale dokázal hostující brankář poradit. V závěru utkání se přece jen objevovala okénka v obraně hostů, bohužel nadějně brejky domácí celek několikrát pokazil špatnou finální příhrávkou. V poslední minutě mohl navýšit vedení Sochůrek, kterého krásnou kolmicí uvolnil Hanuš. Matěj udělal klíčku gólmánovi, ale trochu zbrklé zakončení levou nohou skončilo na boční síti opuštěné brány.

Sestava: Glogar (46. Dřevojan L.) – Lípa P., Brotánek L., Hofman (82. Sochůrek), Krůta M. (60. Sirotek M.) – Repetný (72. Krotíl), Kdolský, Dvořák (60. Čipera D.), Novotný (45. Kouklík), Hanuš – Sochůrek (60. Hašek)

V sobotu 12. března od 14.30 Tatran zahájí jarní část sezóny Divize A v Soběslavi.

David Štverák

Vítězný sedlčansko-benešovský volejbalový tým Když Pán Bůh dá

dodnes organizuje společně s Olinou Jelenovou a Petrem Stoupou.

„ZAVL se v 5. ročníku účastnilo devět týmů převážně z širšího sedlčanského regionu a v hale sedlčanského gymnázia, kde se soutěž po šest sobotních odpolední konala, se prohrálo celkem třiadevadesát volejbalistek a volejbalistů,“ uvedl jeden ze tří organizátorů turnaje Petr Stoupa, který se akce také zúčastnil i jako hráč. „Nejdále to k nám měli volejbalisté z Tábora a z Mníšku pod Brdy. Jedná se o ligu smíšených družstev, což znamená, že na palubovce musí v každém týmu hrát minimálně dvě ženy a čtyři muži.“ Také věkové rozme-

bojují čtyři nejlepší týmy z dlouhodobé části soutěže,“ doplnil organizátor. Letos obzvlášť bylo vidět na kvalitě hry, že týmy posilovaly a do sportovní haly GOA přivedly výborné volejbalisty. Hrál se skvělý volejbal a týmy byly velmi vyrovnané. Všichni šli do zápasů s touhou vyhrát, ale nikdy tato touha nepřebila smysl pro fair play. Takže naprosto samozřejmě hráči přiznávali přestupky proti pravidlům, kterých se dopustili a rozhodčí si jich třeba nevšiml. „Chci tím říci, že všichni zúčastnění si pochvalovali přátelskou atmosféru, která v zápasech ZAVL panovala, a proto bych rád přiznal k účasti i další smíšené

G L O S A

Ukrajinci se nebrání šílenému teroristovi poprvé

Znovu tvrdím, že my jsme ve válce, schováni jaksi za rohem. A tak trochu pomáháme, jak kdo může. Někdo holt vůbec asi nemůže. Ale musím znovu vzpomenout na obsazení sedlcanského kraje německými okupanty za účelem cvičení jednotek SS. Museli jsme vyhledat ubytování za hranicemi regionu. Dobře pamatuji skromné chudé zemědělce v Obděnicích, kteří nám pronajali nejlepší místnost. A nevěděli, na jak dlouho. Mohlo to být i déle než ty dva roky, kdyby Němci v Rusku byli vybaveni na krutou zimu.

Jsou nyní různé formy pomoci neuvěřitelně statečným Ukrajincům v boji, který není první. Když zjistili, že Hitler je nepřítel osvobodit, bojovali proti němu. Hned po válce se dlouho bránili Stalinovi. V roce 2014 s velkými ztrátami proti separatistům a Putinovi. Nyní znovu bojují s nasazením života muži ve věku do 60 let proti Putinovi. Věřím, že zvítězí, i kdyby došlo k hroznému zničení měst. Vedli by pak dál partyzánskou válku. K tomu potřebují munici, dobré zbraně, neprůstřelné vesty, trvanlivé potraviny, atd. Mám za to, že nepružnější je

poslat peníze na spolehlivý účet. Zkušená organizace si ví dávno v takové situaci rady, včetně organizace rychlé pomoci uprchlíkům, dopravě a ubytování.

Jsou boháči, kteří posílají velké částky, jeden Rus nabízí milion dolarů za zabití nebo zajmutí Putina. Když dám do poměru svůj majetek a co jsem poslal a chci poslat, k majetku nějakého našeho miliardáře, musel by přispět nejméně tak půlkou miliardy. Ukrajinci potřebují solidní pomoc na zbraně. Nemohou zůstat vraždění s holýma rukama. Jsou u nás muži, kteří nemohou koukat na utrpení a vraždění žen, dětí a starých. Ti mají za pravou pomoc přímou účast na bojišti. Měli jsme bojovníků se zbraní proti Němcům i Rusům vždy poskrovnu. Když začal komunistický teror po roce 1948, kolik statečných Čechoslováků se snažilo za naši svobodu bojovat? Ukrajinci by snad také měli jen zvednout ruce a poprosit o klid na práci?

Myslím si, že NATO by jeden svůj zákon mohlo dočasně změnit a brát Ukrajinu za člena.

Vladimír Roškot

K O M E N T Á Ř

Putin vede Rusko do bídy v izolaci

Na podzim roku 2007 a v létě 2008 jsem reagoval na texty a pak také na novinový rozhovor s poslancem Josefem Řihákem. Na texty proti radaru NATO, jako součásti systému na obranu proti raketovému útoku. Důležitý americký projekt plánoval umístit na vhodném místě v Brdech radar, v Polsku rakety schopné raketový útok odvrátit. Ve vládě se mluvilo o spolehlivém „deštníku“.

Poslanec Řihák (později po Rathovi hejtnanem) velice populisticky proti radaru uvedl řadu rádoby vědeckých nesmyslů. Ve skutečnosti spíše jen tušil, jaké „názory“ budou velké části čtenářů před volbami lahodit. Ale pro vstup do NATO, aby nás chránilo, ruku zvedl. Lahodil čtenářům chovajícím v sobě trvalou lásku k SSSR (pak k Rusku) a nenávisť k USA. Oboji na věčné časy. Bylo to trapné. Poslanci ČSSD a KSČM prosadili zamítnutí. Na rozdíl od politiků v Polsku a v Rumunsku, kde ten radar rádi přijali. Tam se trapně cítit nemusí. Systém funguje asi šest let i na naši ochranu. Ale Lubomír Zaorálek minulý týden opakoval ty argumenty roku 2008. Téměř křičel. Jako všichni,

kdo překřikují svoje svědomí...

Shodou okolností tenkrát končil druhý mandát prezidenta Putina, který tady pilně budoval tu svou pátou kolonu (dezinformační scénu). Na jedno období jej vystřídal tehdejší předseda vlády Dmitrij Medvěděv, který aspoň nebýval agentem KGB. Putin se po něm mohl vrátit na svůj „carský“ trůn. Onemocněl mocí pocitu – jak chutná nekontrolovaná moc nad demokratickou, svobodnou opozicí. Pro oponenty vězení, kulku nebo novičok. Cítí se pánem světa. Okouzlen, že se jej ten svět bojí, chlubil se hned i vakuovou bombou. Neštítí se zdůvodnit svůj nynější zločin hloupou lží, vydávanou doma za pravdu. Navíc předstírá obavy z blízkosti členů NATO. Tato aliance však přísně dodržuje svou zásadu obranného paktu, společné ochrany každého ze svých členů. Ukrajina to, bohužel, nestihla.

Demokratický svět by měl ale slabší napadené krvácející státy před silným a krutým zločincem chránit. To, že Putin nevede Rusko k blahobytu, ale do bídy v izolaci, je svatá pravda. A v dějinách bude „na věčné časy“ pravdou...

Vladimír Roškot

F E J E T O N

Může za to Corbett

Vzpomínám si na to, jako by to bylo dnes, když mi děda jako malému klukovi přinesl štos sešitů dobrodružných románů, které už někdy v jeho mládí začaly vycházet pod názvem Rodokaps. Jednalo se většinou o příběhy z Divokého západu, a někteří dnešní čtenáři možná už ani nevědí, že se jednalo o zkratku pro román do kapsy.

Ohmatané sešity dědou a desítkami jeho vrstevníků, rovněž vášnivých čtenářů, kteří se narodili před válkou,

tedy tou první světovou, i mě po desítkách let zavedly do světa ideálů a fantazie. V něm mimo jiné statečný Jack Parnell zachraňuje mladičkou dívku ze zajetí bojechtivých Siouxů a Fred společně s Johnem provede kolonu přistěhovalců přes území Komančů a Apačů až do jejich nového domova. A tak jsem začal hlát tyto příběhy, které se pro někoho mohly zdát brakovou literaturou, ale já jsem při nich mnohdy ve svých dvanácti nebo třinácti letech zapo-

mínal na reálný svět kolem sebe. Třeba na to, že už zítra bych měl být taseň z matiky.

Děda mi k rodokapsům přidal také několik knih britského lovce a spisovatele Jima Corbetta, který byl známým lovcem lidožravých šelem v Indii. A právě i tohoto autora jsem tenkrát začal číst, aniž jsem tušil, jaký šok způsobím naší učitelce českého jazyka. V jedné vyučovací hodině jsme dostali za úkol napsat sloh na téma Zvířátko. A tak děvčata psala, jak chovala

morče, jak zachránila králíčka, nebo jak se pěstují rybičky v akváriu. Kluci se pokoušeli vylíčit, jak se chová jejich pes, či jak se starají o jejich pašika v chlívků. Já jsem si však pod vlivem Corbetta vyšel na lov tygra v Indii. Navíc jsem celý svůj sloh ve svých dvanácti letech zahájil slovy: Tento příběh se odehrál v době, kdy jsem byl ještě mladým junákem... Potom jsem dramaticky vylíčil boj s tygrem, který ve chvíli pro mě největšího nebezpečí skončil

prostřelením hrdla tohoto lidožrouta. Domorodci mě samozřejmě oslovovali Efendi a měli ke mně tu největší úctu.

Vzpomínám si, že když učitelka dočetla můj sloh, pobaveně mě vybědla, abych společně s ní můj příběh šel přečíst do sousední třídy, kde psali sloh na stejné téma. A potom se mě s úsměvem zeptala, jak jsem ke svému textu dospěl. Pokrčil jsem rameny a odpověděl: „Za to přece může Corbett.“

David Myslíkovjan

